

Ob dnevu oboroženih sil so bila na osrednji občinski proslavi v domu SLO v Žalcu podeljena številna priznanja za uspehe in dosežke na področju splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite.

Občinski štab teritorialne obrambe Žalec je prejel prehodno zastavico kot najboljši štab v TO Zahodnoštajerske pokrajine, prav tako pa so prehodno zastavico dobili pripadniki največje enote TO Žalec.

Na predlog Občinske konference ZRVS Žalec je zlato plaketo prejel Zdenko Terpin iz Prebolda, zlato značko pa Janko Jurhar iz Žalca.

Krajevna skupnost Gomilsko ter Zvone Hribnik iz Braslovč sta prejela priznanje republiškega sekretarja za ljudsko obrambo, pohvalo komandanta TO SR Slovenije pa Franc Vidmar iz Žalca. Zlate značke občine so podelili predstavnikom komande garnizije Maribor ter Pokrajinskega štaba TO Celje, pohvale komandanta TO Zahodne Štajerske pa so dobili: Borivoj Rijavec, Žalec, Milan Dolenc, Milan Jezernik, Šešče, Karel Lohnikar, Marija Reka, Anton Breznikar, Žalec in Darinka Smisl iz Prebolda.

Na proslavi so poleg teh priznanj podelili še priznanja Sveta za SLO in DS, priznanja Občinske konference ZRVS Žalec ter pohvale komandanta TO Žalec. Vsem iskrene čestitke!

Celje - skladišče

D-Per

III 5/1984

119841018, 12

COBISS

SAVINJSKI OBČAN

Leto VII
Številka 12
December 1984

»SAVINJSKI OBČAN« izdaja Občinska konferenca Socialistične zveze delovnega ljudstva Žalec

Uredniški odbor: Venčeslav Satler (glavni urednik), Janez Kroflič (odgovorni urednik), člani: Marjan Golob, Jože Golič, Franc Izlaker, Vera Kalčić, Jernej Koštomaj, Cveta Mikuž, Kristijan Markovič, Mojca Nahtigal, Irena Terjav, Breda Verstovšek in Milan Zolnir.

Novinar: Irena Jelen. Tajnica in vodja dopisništva: Vladka Cerovšek.

Lektor: Anka Krčmar

Naslov uredništva: Žalec, Heroja Staneta 1, telefon 710-671

Grafična priprava: Savinjski občan

Tisk: CGP Večer Maribor

Naklada: 11.000 izvodov

Po sklepu Republiškega sekretariata za informiranje št. 421-1/72 je časopis »Savinjski občan« oproščen prometnega davka.

Iz programske konference SZDL

Potreben je usklajen nastop

Potem ko so bile opravljene programske volilne seje krajevnih konferenc SZDL, so se sestali delegati na programski seji občinske organizacije, ki sta se je udeležila tudi član predsedstva RK SZDL Slavko Osredkar in predsednik medobčinskega sveta Jože Veber. Ocena opravljenih nalog v preteklem enoletnem obdobju, ocena programskih sej krajevnih konferenc, sporočilo organov občinske konference in programska usmeritev so bile osrednje točke dnevnega reda seje. Za novega člana predsedstva pa so izvolili Viko Čulk iz krajevnih skupnosti Vransko.

Iz poročila in referata predsednika občinske konference SZDL Janeza Megliča o nalogah te organizacije v sedanjih družbenih razmerah povzemamo nekatere najpomembnejše ugotovitve.

Dejavnost je bila organizirana in izvajana skladno s programskimi usmeritvami, akcijskim programom in konkretnimi interesi občanov in delovnih ljudi. „Vendar prav koordinacijska vloga SZDL še ni dovolj uresničena, tako v občinski kot v krajevnih organizacijah. To zavirajo zlasti primeri neenotnosti in nedoslednosti med frontnimi deli samimi, pa čisto tudi neusklajen nastop navzven ali nedosleden odnos do rešitve določenega vprašanja. Kot nerazumevanje frontne vloge SZDL pa lahko ocenimo primere, ko niso bila upoštevana sprejeta stališča, priporočila in pobude,“ je uvodoma poudaril predsednik Janez Meglič. V oceni razvoja političnega sistema, še zlasti delegatskega, pa je opozoril, da željenih uspehov ni. Samo apeliranje na večjo zavzetost in aktivnost delegatov ter nudenje pomoči strokovnih organov še ni dovolj. Pomembna je tudi motiviranost delegatov, kajti vsebine in načini odločanja v delegatskih skupščinah so pogosto togi in nezanimivi. Zaradi že znanih težav in neučinkovitosti, pa tudi preorganiziranosti bodo potrebne korekture v smislu do-

grajevanja in racionalizacije samoupravnega odločanja, zmanjševanja oziroma združevanja SIS in delegacij za delegiranje v skupščine le-teh.

S pripravi na volitve so v občini že pričeli. O stališčih in usmeritvah pa se bodo morali še frontno uskladiti. Ob skoraj popolni menjavi kadrov na najodgovornejših dolžnostih bo potrebno misliti tudi na ustrezno in potrebno kontinuiteto. „Prisluhniti bo treba tudi zahtevam po odprtih kandidatih listah, čeprav bo to vezano na vrsto težav,“ je menil Janez Meglič.

Ocena gospodarskih gibanj v tem letu je ugodna, čeprav gospodarstvo vedno bolj pestijo visoke obresti in pomanjkanje obratnih sredstev. Pri bankah je vedno težje priti do selektivnih kreditov, znani pa so tudi premeri izsiljevanja obeh bank. Zaradi nekaterih specifičnih problemov v kmetijstvu, v malem gospodarstvu, trgovini in gostinstvu bo potrebno hitro ukrepati. Z različnimi cenami in pretiravanji pri dviganju osebnih dohodkov, prikrivanju raznih dohodkov in zaradi neupravičenega bogatenja pa so nastale v naši družbi občutne socialne razlike. Janez Meglič se je med drugim dotaknil tudi neuresničevanja dolgoročnega programa gospodarske stabilizacije, odnosa organizacij združenega dela in odgovornih

posameznikov do izpolnjevanja družbenih dogovorov in samoupravnih sporazumov, odnosa do družbenega premoženja, ki kaže na negativne pojave in primere nezakonitosti, opozoril pa je tudi na probleme v skupni porabi.

Planski dokumenti za naslednje leto do leta 2000 so pripravljeni, o njih bo stekla razprava na seji občinske skupščine konec meseca.

V občini je dejavnost v družbenih organizacijah in društvi izredno razgibana, saj združuje preko 20 tisoč občanov. Vsa ta dejavnost se izvaja ljubiteljsko.

O obveščanju je bilo zadnje čase veliko govora. Ob razpravi o programskih usmeritvah sredstev javnega obveščanja je bila poudarjena objektivnost in kritičnost informiranja.

Janez Meglič je nazadnje opozoril še na odnos do raznih oblik solidarnosti, pripravljenosti nanje je namreč vedno manj, kar dokazuje tudi akcija izgradnje višinskih cest.

Sekretarka OK SZDL Pavlina Glušič pa je v poročilu iz programskih sej krajevnih konferenc opozorila, da v šestih organizacijah niso izvolili novega vodstva, kar kaže na vedno manjšo pripravljenost občanov za sprejem odgovornih dolžnosti. Pa tudi delo le preveč sloni na posameznikih. Precej pripomb je bilo na gospodarjenje z družbenimi stanovanji, odpiralni čas trgovin in potrebo po poenostavitvi nadomestnih volitev.

V razpravi pa je med drugim stekla beseda o položaju in problemih mladih, o delegatskem sistemu in o problemih financiranja obrobni krajevnih skupnosti.

jk

RAZPRAVA O PLANSKIH DOKUMENTIH

Zbori občinske skupščine bodo na letošnjem zadnjem zasedanju največ pozornosti namenili planskim dokumentom. Tako bodo delegati razpravljali o osnutku resolucije za naslednje leto, srednjeročnem planu za obdobje 1986–1990, v javno razpravo pa bodo dali osnutek dolgoročnega plana do leta 2000. Gre torej za izredno pomembne dokumente o katerih bo še tekla razprava v krajevnih skupnostih in organizacijah združenega dela.

Delegati bodo med drugim obravnavali še poročilo o delu sklada skupnih rezerv za leto 1984, poročilo o izgradnji zaklonišč v občini, predlog odloka o rebalansu proračuna, predlog odloka o začasnem financiranju, predlog odloka o prispevku za gospodarjenje s komunalnimi objekti in napravami skupne rabe, program dela zborov občinske skupščine za naslednje leto, razprava pa bo tekla tudi o urejanju nekaterih vprašanj s področja obrti.

Poročilo s seje zborov občinske skupščine bomo objavili v naslednji številki. jk

NIŽJA PRISPEVNA STOPNJA

Sredi decembra so samoupravne interesne skupnosti med drugim obravnavale in sprejele začasni finančni načrt in prispevno stopnjo za prvo tromesečje prihodnjega leta. Čeprav so planirani prihodki za polovico večji v primerjavi z letom 1984, pa bo skupna prispevna stopnja nižja za 0,99 odstotka. Za občinske samoupravne interesne skupnosti bomo torej namenili 21,15 odstotka dohodka in osebnega dohodka. K temu pa je seveda treba dodati prispevno stopnjo za republiške samoupravne interesne skupnosti, za katero pa še ni podatkov kolikšna bo! jk

SKUPŠČINA OBČINE

DRUŽBENOPOLITIČNE ORGANIZACIJE

SAMOUPRAVNE INTERESNE SKUPNOSTI

UREDNIŠTVO SAVINJSKI OBČAN

SREČNO 1985

VSEM DELOVNIM LJUDEM IN OBČANOM

Sempeter v Savinjski dolini

SIP Šempeter želi delovnim ljudem in občanom

SREČNO 1985

Tri desetletja uspešnega razvojnega in proizvodnega dela za sodobno kmetovanje.

KMETUJTE S SIPOVIMI KMETIJSKIMI STROJI

Če ne delaš skupaj, potem tudi rezultatov ni

Preko 170 članov osnovne organizacije sindikata Minerve iz Zabukovice se je v začetku decembra pripravljalo na redno letno sejo. Na njej bodo ocenili delo letošnje, uspehe in morebitne slabosti. Kako bodo pripravili sejo, kaj od nje pričakujejo in kako sploh ocenjujejo vlogo svoje osnovne organizacije — o tem je govorila predsednica osnovne organizacije v Minervi Štefka Kveder.

— „Tovarišica predsednica, za pripravo te seje ste dobili določena priporočila republiškega sindikata, hkrati ste dobili tudi določena stališča od delavcev občinskega sveta Zveze sindikatov. V njih je zlasti rečeno, da naj letne seje ne bodo zgolj formalnost, temveč temeljita ocena dela.“

Š. KVEDER: „Trenutno zbiramo poročila o delu sindikalne organizacije in njenih komisij. Imamo namreč komisije za šport in rekreacijo, za družbeno prehrano in za nudenje pomoči obolelim članom kolektiva. Zlasti ta zadnja komisija pomeni novost pri našem delu. V okviru sindikalne organizacije smo namreč zbrali nekaj sredstev, ki jih namenimo za preventivno zdravljenje obolelih delavcev. Letos je tako obiskalo zdravilišče že sedem ali osem naših članov kolektiva, stroške pa smo delno krili iz teh zbranih sredstev; pač glede na razpoložljivi denar in glede na zaslužek delavca.“

Torej bomo na tej seji ocenili delo v letošnjem letu in določili naloge za prihodnje.“

— „Na letnih sejah naj bi poleg konkretnega dela ocenili tudi vlogo in položaj, ki ga ima sindikalna organizacija v delovnem kolektivu. Za vašo osnovno organizacijo so mi povedali, da ste eni redkih, ki se dejansko vključujejo v življenje delovne organizacije in da pravzaprav ni stvari, ki bi šla mimo sindikalne organizacije. Kako vi kot predsednica ocenjujete položaj in vlogo osnovne organizacije sindikata v Minervi?“

Š. KVEDER: „Menim, da naša organizacija res kar dobro deluje, ne sicer odlično, a vendar toliko, kolikor se pač pri vseh na-

Štefka Kveder

logah, ki jih opravljamo, da. Obravnavamo ne le tista področja, ki nam jih nalaga delo v sindikatu, temveč posvečamo vso skrb tudi našim nalogam na gospodarskem področju, spremljamo rezultate v kolektivu, poskušamo izboljšati informiranost delavcev in reševati probleme povsod tam, kjer je to le mogoče.“

— „Vi že dolga leta delujete na sindikalnem področju. Kaj menite o vlogi sindikata? V zadnjih letih se je njegova vloga spreminjala; enkrat je bolj izpostavljena socialna plat, drugič spet družbenopolitično delovanje, danes stopa ponovno v ospredje socialna plat.“

Š. KVEDER: „V sedanjem trenutku je po mojem mnenju treba obe plati združevati. Gledati je treba na gospodarske razmere, kajti pri socialnem položaju ljudi je gospodarsko stanje še kako

odločilno. Res pa je, da v zadnjem času veliko več skrbi posvečamo delavcem in zadovoljevanju njihovih potreb. Pač zaradi padca življenjskega standarda.“

— „Na nekem sestanku pred dnevi je eden izmed udeležencev dejal: „Jaz ne rabim sindikata, ki bo skrbel za malice, rabim sindikat, ki bo zagotovil pogoje za nemoteno proizvodnjo. Sai si bom potem sam lahko kupil malico, ki mi bo všeč.“ Kaj menite — ali lahko vaša osnovna organizacija vpliva na te pogoje?“

Š. KVEDER: „Možnost vpliva imamo, kakšni so rezultati vpliva, pa je bolj odvisno od razmer na tržišču surovin, cenovne politike. Tu pa osnovne organizacije sindikata lahko bolj malo storimo.“

— „Kako ste povezani z ostalimi družbenopolitičnimi organizacijami v Minervi?“

Š. KVEDER: „Mislim, da smo ena redkih delovnih organizacij, kjer družbenopolitične organizacije tesno sodelujemo. Naloge sindikata namreč niso le naloge naše osnovne organizacije, temveč so naloge vseh. Če ne delaš skupaj, potem tudi rezultatov ni.“

— „Pa stiki z občinskim svetom? Povedali so mi, da v vaši osnovni organizaciji marsikaj obravnavate kakšno problematiko celo prej kot v občinski organizaciji?“

Š. KVEDER: „Sodelovanje se mi zdi zadovoljivo, sama sem z dosedanjim načinom dela zadovoljna. Predvsem se mi zdijo dobri posveti z predsedniki osnovnih organizacij, pa tudi delavci občinske organizacije pridejo kar pogosto naokrog.“

— „In za konec še vprašanje — kaj pričakujete od letnega članskega sestanka?“

Š. KVEDER: „Kaj pričakujem? Pričakujem, da bomo glede na naše dosedanje delo določili nove naloge, da bomo v prihodnje še boljše delali ter da bomo še bolj učinkoviti.“

Irena Jelen

PO 13. SEJI CK ZKJ

Z aktivnostmi je treba nadaljevati

Razprava o predlogu sklepov 13. seje CK ZKJ je pokazala, da smo komunisti še sposobni samokritično obravnavati lastne slabosti. Dosti bolj kot v zadnjih letih smo se torej obrnili k tistim problemom, na katere rešitev lahko sami vplivamo. Že v začetku razprav pa smo se dogovorili, da moramo z aktivnostmi nadaljevati tudi po obravnavi in zagotovitvi trajno in neprekinjeno delo komunistov pri uresničevanju nalog gospodarske stabilizacije in političnega sistema. Sedaj moramo izdvojiti tiste kritične točke, o katerih smo v razpravi največ govorili. Osnovne organizacije v zdravstvu, šolstvu, še posebej pa v materialnih organizacijah združene dela morajo oceniti odnos do samoupravljanja, stanje v tehnologiji, izvajanje družbenega dogovora o kadrovske politiki, predvsem pa oceniti gospodarski položaj s sorodnimi organizacijami. V krajevnih skupnostih pa morajo organizacije sproti spremljati razmere, komunisti kot posamezniki pa morajo biti aktivni v drugih družbenopolitičnih organizacijah, delegatskem sistemu in v krajevni samoupravi.

Občinski komite in predsedstvo morata redno spremljati stanje družbenopolitičnega sistema v občini. Oceniti odnosa komunistov do družbenopolitičnega sistema moramo posvetiti več pozornosti kot doslej. Razprava je pokazala, da z idejno ravnanje komunistov ne moremo biti zadovoljni, zato moramo več pozornosti nameniti izobraževanju in usposabljanju članstva. Komite pa je pretekli teden sklical sestanek sekretarjev osnovnih organizacij, na katerem so obravnavali oceno in sklepe 19. seje občinskega komiteja, ki so tudi osnova za izdelavo programov dela osnovnih organizacij.

jk

Viljem Petek izroča odlikovanje Ivanu Debelaku, direktorju Notranje trgovine

Odlikovanje ob dnevu republike

Predsednik skupščine občine Žalec je ob dnevu republike na priložnostni svečanosti v imenu predsedstva SFRJ podelil državnih odlikovanj.

Z redom republike z bronastim vencem je bil odlikovan Ivan Debelak. Red dela s srebrnim vencem sta prejela Leopold Jančič in Ciril Pšakar. Boris Cilen-

šek, Ivica Čretnik, Ivan Volk in Ivanka Vozič so bili odlikovani z medaljo zasluga za narod. Medaljo dela so prejeli Fanika Bastl, Dragica Božič, Mnarjan Feldin, Anica Obreza in Stanka Okorn.

Vsem dobitnikom odlikovanj iskreno čestitamo.

jk

Svečan sprejem v ZK

Potem ko so v osnovnih organizacijah ZK sprejeli dvajset novih članov zveze komunistov, je občinski komite zanje pripravil svečan sprejem. Sprejema se je udeležil tudi sekretar medobčinskega sveta ZKS Emil Rojc, ki je ob tej priložnosti spregovoril o vlogi in nalogah zveze komuni-

stov v sedanjih družbenih razmerah. Med drugim je poudaril, da zveza komunistov potrebuje v sedanjih zapletenih gospodarskih in družbenih razmerah predvsem odločne borbe za politiko ZK, ki je usmerjena v odločnejše uveljavljanje interesov delavskega razreda.

jk

Sekretar občinskega komiteja ZK Ludvik Semprimožnik izroča člansko izkaznico Darji Kalčič

SREČANJE V SALZBURGU

Slovensko kulturno športno društvo Oton Župancič iz Salzburga v Avstriji združuje naše delavce na začasnem delu v tujini. Vsako leto organizirajo nekaj prireditev in srečanj. Tako so tudi letos pripravili proslavo dneva republike. V okviru pokroviteljstva naše občine nad tem društvom jih je tudi ob tej priložnosti obiskala delegacija občine, v programu pa sta poleg učencev slovenske dopolnilne šole sodelovala Anka Krčmar z recitacijo Prešernove Zdravljice

in ansambel Jogy Band v zabavnem delu prireditve. O dnevu republike je spregovoril generalni konzul SFRJ v Salzburgu. Naše delovne organizacije in šole so prispevale za srečelov vrsto proizvodnih in prodajnih izdelkov, za kar se jim člani društva in OK SZDL zahvaljujemo. Ob tej priložnosti so se ponovno zahvalili za dobili bronasti grb občine in se dogovorili za nadaljnje sodelovanje.

Janez Meglič

BOGATEJŠA VSEBINA

Uredniški odbor, izdajateljski svet in svet za informiranje pri občinski konferenci SZDL so obravnavali in sprejeli uresničevanje vsebinske zasnove Savinjskega občana za letošnje leto in hkrati sprejeli zasnovo za naslednje leto. Skupna ugotovitev je bila, da je Savinjski občan tudi v tem letu opravil pomembno nalogo na področju informiranja in da je priljubljen pri bralcih. Takšna ugotovitev je za naše uredništvo razveseljujoča, čeprav se zavedamo, da je vsebino možno še izboljšati. Nekatera področja kot spremljanje delovanja delegatskega sistema, malega gospodarstva, in nekaterih družbenih dejavnosti, niso bila ustrezno zastopana. Tega se zavedamo, z meseca v mesec pa ugotavljamo, da imamo premalo prostora za objavo vseh prispevkov. Žal pa nam finančna sredstva ne dopuščajo povečanja obsega in kar si že dolgo časa želimo prehod na štirinajst dnevnik. V sedanjih zaostrenih gospodarskih razmerah in omejevanju družbene porabe pa so te želje toliko manj uresničljive. Pestijo pa nas tudi visoke podražitve papirja in tiska. Kljub temu načrtujemo, da bi naslednje leto v tistih mesecih, ko je veliko dogodkov le izdali dodatno številko.

Naslednje leto bomo sprejemali srednjeročni in dolgoročni program razvoja občine, potekale bodo priprave na skupščinske volitve, zato bomo tema dvema področjema naslednje leto namenili še posebno pozornost. Še bolj kot doslej bomo spremljali prizadevanja za uresničevanje gospodarske stabilizacije. Seveda pa bomo tako kot doslej namenili pozornost življenju in delu naših delovnih ljudi in občanov. Kljub temu, da smo se kadrovske okrepili, pa tudi naslednje leto vabimo k sodelovanju dopisnike in se jim hkrati zahvaljujemo za sodelovanje.

jk

IZ PROGRAMSKIH KONFERENC SZDL

Griže: Prepri nikomur ne koristijo

Vse od sredine leta v Grižah skoraj ni sestanka, na katerem se ne bi ubadali s problemom izgradnje mrlške veže in ceste Kurja vas—Blatnik. Čeprav duhovi še niso in najbrž še tudi ne bodo kmalu pomirjeni, je jasno, da prepri nikomur ne koristijo, še najmanj pa političnim razmeram in razvoju krajevne skupnosti. Najbrž pa brez kadrovske spremembe, tako menijo predstavniki občinskih družbenopolitičnih organizacij, posledic razprtij v Grižah ne bo mogoče povsem odpraviti. Tako občinski dejavniki kot tudi krajevna konferenca SZDL sprejemajo in podpirajo ugotovitve komisije za družbeno nadzorstvo skupščine občine Žalec, ki je med drugim ugotovila, da nepravilnosti v poslovanju KS Griže ni bilo.

Sicer pa je komisija ugotovila, da izgradnja ceste Kurja vas

Blatnik, ki je v glavnem predmet sporov, ni bila zajeta v finančnem planu krajevne skupnosti za leto 1983, ko se je pričela graditi, ampak je skupščina KS to storila s sprejemom zaključnega računa. V planu za leto 1984 je bila omenjena cesta zajeta s 170.000 din, kar je omogočilo nadaljevanje izgradnje. Ker pa je končna vrednost presežala planirana sredstva in zbrana sredstva občanov, je skupščina KS Griže sprejela rebalans plana in tako je bila pokrita celotna investicija. Komisija s tem v zvezi ugotavlja, da je bil rebalans plana sprejet naknadno, kar je mogoče opravičiti, ker se skupščina sestaja le nekajkrat letno, kar je praksa tudi v drugih krajevnih skupnostih. Komisija je tudi ugotovila, da se sredstva, ki so bila namenjena za izgradnjo mrlške veže, niso uporabljala za

izgradnjo ceste Kurja vas—Blatnik. To dokazuje tudi vročitev milijon petsto tisoč din Interni banki Hmezd, namenjenih za izgradnjo mrlške veže. Komisija je tudi ugotovila da so napletanja, da so se funkcionarji krajevne skupnosti materialno okoriščali na tuj račun, neresnična. Kljub omenjenim ugotovitvam pa so nekateri komunisti v KS Griže s tem povsem ne strinjajo, zato še vedno ni sicer potrebne enotnosti, ki je potrebna prav sedaj ob izgradnji mrlške veže. Tako se akcija zbiranja sredstev pri krajanah ni zaključena, zbranih je 80 milijonov starih dinarjev, kar pa ni dovolj za pokritje celotne investicije. Ker pa se naj bi gradnja mrlške veže pričela v prihodnjih dneh, pričakujejo razumevanje krajanov, zlasti tistih, ki doslej prispevka še niso vplačali.

jk

Za boljše informiranje v združenem delu

Novinarjem oziroma organizatorjem obveščanja v delovnih organizacijah žalske občine se odslej obeta boljše medsebojna povezanost in tesnejše sodelovanje. Decembra so namreč na svojem rednem posvetu ustanovili posebno celico sekcije novinarjev v združenem delu. Potrdili so program dela in sprejeli pravila o ustanovitvi, delovanju in organiziranju sekcije ter izvolili svoje vodstvo. Za predsednico celice so potrdili Vero Kalčiči iz Sip-a Šempeter ter za podpredsednika Vilija Vybihala iz Hmezda. Sedež celice bo pri Občinskem svetu zveze sindikatov v Žalcu, pobudniki za njeno ustanovitev pa so bili zlasti člani komisije za obveščanje in propagando pri občinski sindikalni organizaciji.

Na omenjenem posvetu v decembru in pri sami ustanovitvi celice pa niso sodelovali organizatorji obveščanja iz Tekstilne tovarne Prebold, Zarje Petrovč, Juteksa in Garanta ter Hmezadove Notranje trgovine. Posvet je bil namenjen vsem organizatorjem obveščanja, z njim pa so delavci občinske sindikalne organizacije želeli zlasti okrepiti sodelovanje med novinarji v delovnih organizacijah, nenazadnje pa je bil namenjen tudi njihovem usposabljanju.

ij

Polzela: Zakaj ni vode?

Čeprav ne moremo pohvaliti udeležbe na programski seji KK SZDL Polzela, pa je bila razprava kritična in živahna. Že v uvodnem poročilu o opravljenem delu za preteklo leto je predsednik Dani Pfeiffer poudaril, da je KS Polzela v tem letu ob praznovanju občinskega praznika postala bogatejša za mnoge pridobitve. Hkrati pa je opozoril na vrsto neresenih problemov na komunalnem področju. Izpostavil je predvsem problem pomanjkanja pitne vode in tudi delegati so postavljali vprašanja, kdo zapira vodo, saj jo zmanjkuje tudi ob nedeljah, ko ni večje porabe. Zato so se odločili, da bodo na razgovor poklicali predstavnike komunalnega podjetja, saj sodijo, da je nekaj krivde tudi na njihovi strani. Tako kot v mnogih drugih KS tudi na Polzeli ugotavljajo, da je vzrok za vedno manjšo pripravljenost za družbeno delo tudi v padcu standarda in vedno večjem malodušju. To potrjuje tudi dejstvo, da jim do konference ni uspelo najti novega vodstva krajevne konference SZDL. Zato so volitve preložili na začetek prihodnjega leta.

Precej kritičnih pripomb je bilo izrečenih tudi na račun PTT podjetja, saj bi telefonska centrala morala biti postavljena do konca tega leta, sedaj so rok že dvakrat prestavili na naslednje leto. Neurejeno imajo preskrbo s plinom, pa tudi z odpiralnim časom trgovine v Ločici niso zadovoljni. V razpravi so bili delegati tudi precej samokritični, saj so menili, da je nerazumljivo, zakaj KS Polzela nima ocene požarne ogroženosti. Na osnovi poročila in razprave pa so ob zaključku konference sprejeli program dela za naslednje leto.

jk

Letuš: Podpora samoprispevku

Delegati KK SZDL Letuš so na programski seji pretresli delovanje delegatskega sistema in kritično ocenili neaktivnost nekaterih delegatov. Menili so, da bodo v pripravah na naslednje skupščinske volitve morali mnogo več pozornosti nameniti evidentiranju in izbiri takšnih delegatov, ki se bodo svoje odgovornosti tudi zavedali. Na konferenci pa je tekla razprava tudi o nujnosti uvedbe krajevnega samoprispevka, saj se zavedajo, da drugače potreb na komunalnem področju ne bo mogoče razrešiti. Potrebo po posodobitvi cest je v tej krajevni skupnosti namreč še precej. Ko pa je tekla razprava o požarni varnosti, smo slišali zanimivo ugotovitev, da ima v Letušu vsako gospodinjstvo gasilni aparat, kar je gotovo redek primer. Delegati pa se niso strinjali s predlogom občinske gasilske zveze, da naj bi gasilne aparate vozili na pregled v Žalec in sodijo, da bi bilo racionalneje to opraviti v kraju.

jk

OBČANOV NOVOLETNI POGOVOR

Letošnji rezultati ugodni, v prihodnje brez večjih sprememb

Žalska občina se je v zadnjih letih vztrajno pomikala navzgor po lestvici razvitosti. Glede na dosedanje spodbudne rezultate na vseh področjih pričakujejo, da se bo po letu 84 nekaj nad planskimi predvidevanji, kar je seveda v največji meri zaslug delavcev v združenem delu. Posebej spodbudno pa je dejstvo, da smo dosegli nadpovprečne rezultate tako na celjskem področju kot v republiki pri prednostnih nalogah: to sta izvoz in pridelava hrane. Zelo pomembno je tudi dejstvo, da na področju ekonomskih odnosov s tujino dosegamo ne samo visoko pokritje uvoza z izvozom, temveč da z območja občine izvažamo veliko število delovnih organizacij.

— „Tovariš predsednik, kako bi ocenili leto oziroma razvoj občine v letu, ki bo vsak čas za nami?“

V. PETEK: „Predvsem bi želel omeniti, da bodo pričakovani rezultati v letu 84 nekaj nad planskimi predvidevanji, kar je seveda v največji meri zaslug delavcev v združenem delu. Posebej spodbudno pa je dejstvo, da smo dosegli nadpovprečne rezultate tako na celjskem področju kot v republiki pri prednostnih nalogah: to sta izvoz in pridelava hrane. Zelo pomembno je tudi dejstvo, da na področju ekonomskih odnosov s tujino dosegamo ne samo visoko pokritje uvoza z izvozom, temveč da z območja občine izvažamo veliko število delovnih organizacij.“

E. JANEŽIČ: „Poslovanje večine organizacij združenega dela v občini je bilo stabilnejše, uspešnejše kot leto ali dve prej, ni bilo čutiti toliko zastojev v proizvodnji zaradi pomanjkanja surovin in reprovizij, tako iz domačih virov kot tudi iz uvoza.“

— „Podatki kažejo, da so letošnji rezultati v industriji, kmetijstvu, obrti in v trgovini dobri. Močno se je povečal tudi dohodek. Sicer veste, da

milijarde izvoza. To pomeni, da bi se v letu 84 približali 10-odstotnemu deležu izvoza v celotnem prihodku.“

Kljub temu se pojavljajo težave. Ugotavljamo namreč, da izvažajo kljub velikemu številu vedno iste organizacije, da se v okviru svojih možnosti premalo vključujejo nekatere organizacije združenega dela, pa tudi v malem gospodarstvu je na področju izvoza še premalo storjenega. In še nekaj opazimo. Kljub obsegu izvoza in pokrivanju uvoza preko 150 odstotkov nam primanjkuje razpoložljivih pravic do deviznih sredstev. Ta znesek je med letom stalno upadal, v delovnih organizacijah je prišel izpod polovice, v kmetijstvu celo pod 20 odstotkov. Vse to pa se nujno odraža pri sami oskrbi proizvodnje.“

E. JANEŽIČ: „Za letošnje leto ugotavljamo, da bo stopnja pokritja uvoza z izvozom okrog 170 odstotkov, od tega na zahodu preko 150 odstotkov, kar pomeni sorazmerno velik napredek za občino. Velik napredek še toliko bolj, če upoštevamo, da pred nekaj leti svojega lastnega uvoza nismo imeli pokritega z izvozom.“

To pa še ne pomeni, da so stvari razrešene. Srečujemo se s

pridobivanju različne dokumentacije s tega področja. Zakaj je prihajalo do takšnih stvari in čemu ste dali poudarek v tem letu?“

P. MARINŠEK: „Zaradi pravočasne usklajitve prostorskega dela družbenega plana z določbami interventnega zakona o prepovedi spreminjanja kmetijskih površin ni bilo večjih težav in zastojev pri razvoju industrije, družbene stanovanjske izgradnje

porast zaposlenosti za 1,8 odstotkov, s tem da smo posebej predvideli zaposlovanje delovnih organizacij, ki so na področju gospodarstva izvajale večje investicije. Zdaj ocenjujemo, da se je povprečno število zaposlenih v primerjavi z letom 83 povečalo za 2 odstotka in sicer v gospodarstvu za 2,6, na področju družbenih dejavnosti za 1,4 odstotka, v zasebnem sektorju pa je število zaposlenih v upadanju. V industriji se je zaposlilo kar 211 delavcev, kar je pozitiven premik.“

V strukturi zaposlovanja je bil predviden 74,6-odstotni delež strokovnih kadrov, načrtovana struktura ni dosegala, je pa ugodnejša kot lanska.

Res pa so se pojavljale težave pri zaposlovanju pripravnikov. Glede na priliv kadrov iz šol usmerjenega izobraževanja je bilo učencev več kot 224. S prizadevanjem strokovnih služb in delovnih organizacij smo dosegli, da je bilo mogoče predvideti še 100 pripravniških mest. Do konca

V. PETEK: „Leto 85 bo prav gotovo leto velikih obremenitev. Kajti zaključujemo srednjeročno obdobje, zaključujemo delegatske mandate. Potrebno bo sprejeti noveliran dolgoročni plan občine do leta 1995 in za nekatera področja do leta 2000. Sprejeli bomo tudi srednjeročni načrt 1986–90, potrebno pa bo izvesti tudi postopek za volitve 1986.“

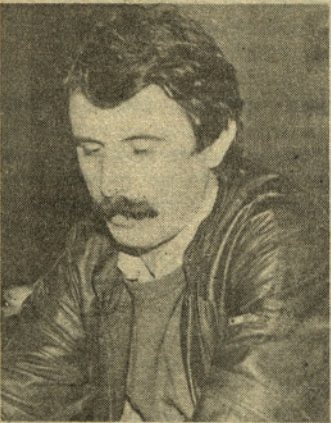
Viljem Petek

Vera Orešnik-Juhart

Ervin Janežič

Andrej Šepec

Elza Golob

Peter Marinšek

E. JANEŽIČ: „Prihodnje leto bomo še večje napore posvetili povečanju proizvodnje, izvozu, večjemu izkoristku obstoječih proizvodnih zmogljivosti; v kmetijstvu želimo povečati obseg površin, namenjenih travinjam, bolj si bo treba prizadevati za razvoj inovacij, boljše nagrajevanje po delu in s tem zaustavljanje padca realnih osebnih dohodkov. Načrtujemo realno, a vendar smelo, z višjimi stopnjami kot v republiki, predvsem pri rasti družbenega proizvoda, industrijske rasti, kmetijstva ter izvoza.“

je le-ta lahko rezultat povečanja cen in da pravo sliko dosežkov daje fizični obseg proizvodnje. Zato me zanima, kaj konkretni podatki o fizičnem obsegu proizvodnje v letošnjem letu.“

A. ŠEPEC: „Ocenjujemo, da se je fizični obseg industrijske proizvodnje povečal za okrog 3 odstotke. Natančne in točne napovedi oziroma ocene še niso mogoče. Res je, da glede na hitro rast cen, preko 60 odstotkov na posameznih področjih, ponekod pa celo preko 100 ali 200, dohodek ni ustrezno merilo rezultatov poslovanja. Tipičen primer je npr. letos dejavnost trgovine, ki je skupaj z gostinstvom deležna največjega upadanja. Toda dohodkovno so izkazovali po devetih mesecih 76-odstotno rast. To ni posledica hitrega razvoja, temveč bolj okrepjene dejavnosti Notranje trgovine, Export-importa in drugih.“

— „Ena glavnih nalog je bila: izvažati. Plan občine na tem področju bo letos presežen, tako kažejo ocene, še pomembnejše pa je najbrž to da boste presegli predviden izvoz na zahodna tržišča. Kako ocenjujete dosedanje izvoz, kje so še pomanjkljivosti in kaj takšen izvoz pravi pravi pomeni za našo občino?“

A. ŠEPEC: „Na vsak način je treba izvozne rezultate gledati z večjih plati. Eno je povečanje fizičnega obsega izvoza, drugo je struktura, to se pravi relativno upadanje izvoza na klirinško področje in aktivnejši izvoz na zahodna tržišča, kar pomeni dvig strukturnega deleža. Letos bomo dosegli okrog 80-odstotni izvoz na zahodna tržišča, v preteklih letih pa so imeli razmerja 60:40, 70:30; v zadnjih dveh letih pa nikakor nismo mogli preko 75 odstotkov. Menimo, da bomo letos v občini presegli 4 stare

pomanjkanjem deviz za lastni uvoz, ki ga moramo dvigniti za normalnejši produkcijski proces. V izvoz se vključujejo tudi le tisti, ki jim to narekujejo lastne potrebe po uvozu. Pričakujejo, da se bodo v izvoz vključile tudi druge delovne organizacije. Opozoril bi še na to, da v sedanjem izvozu narašča zlasti delež industrije in trgovine, približno enak pa ostaja delež kmetijstva.“

— „Kljub dobrim rezultatom se nam ob koncu leta obeta poslovanje z izgubami?“

A. ŠEPEC: „Glede izgub tole: menimo, da bo poslovanje v našem dosedanjem izgubašu Sigma v Zabukovici do konca leta pozitivno. Izguba je bila zmanjšana v pol leta za dobro storo milijardo. Glede izgube v Aeru Sempeter pa še ne moremo ničesar reči.“

E. JANEŽIČ: „Večjih izgub v našem združenem delu v občini v tem letu ne bo. Zaenkrat smo tako informirani, bojimo pa se, da se bo relativno zdravemu gospodarstvu v prihodnjem letu priključila izguba v mlekarstvu, ker se bo sedež mlekarne prestavil v našo občino. Menim pa, da se bo morala izguba v mlekarstvu ali v živilski industriji reševati v širšem območnem prostoru oziroma po sistemu porabe.“

— „Eno važnejših področij letos je bilo gospodarjenje s prostorom. Zlasti v zadnjem letu so bili občani zelo nezadovoljni z dolgotrajnimi in zapletenimi postopki pri

in objektov družbenega standarda, posledice pa so bile pri individualni gradnji, kjer za zidavo na dobrih kmetijskih zemljiščih ni bilo mogoče dobiti dovoljenja.“

Varovanju dobrin, kot so kmetijska zemljišča, gospodarski gozdovi, viri pitne vode, naravna in kulturna dediščina, je bila in bo tudi v prihodnje dana vsa pozornost. Vendar pa spoznanja o nujnosti teh splošnih dobrin še vedno prepočasno sprejemamo, še zlasti, če se s tem soočajo drugačni ali pa nasprotni interesi.“

— „V osrednji je bila letos tudi kadrovska politika. Predvidena je bila 1,8-odstotna stopnja zaposlovanja, pri čemer niso bile upoštevane zaposlitve ob novih investicijah. Kakšna je stopnja zaposlovanja ob koncu leta? In drugo — vemo, da v občini še ni večjih težav zaradi nezaposlenosti, so pa že nastali problemi okrog zaposlovanja pripravnikov. Od predvidenih 224 pripravniških mest je bilo treba najti zaposlitev še za 100 pripravnikov. Kje so vzroki za takšen razkorak in kako ocenjujete planiranje kadrov v delovnih organizacijah?“

V. OREŠNIK: „V letu 84 je načrt zaposlovanja predvideval

V. OREŠNIK: „V okviru predvidene stopnje zaposlovanja za naslednje obdobje (1,5 do 2%) je potrebno z novimi zaposlitvami bistveno dvigniti izobrazbeno strukturo zaposlenih v korist strokovnih kadrov in doseči razmerje 70:30%. Posebna skrb bo morala biti posvečena izpopolnjevanju sistema planiranja, predvsem doslednejšemu usklajevanju, kar bo nujno za razreševanje neskladij med kadrovskimi potrebami in potenciali v občinskem in medobčinskem prostoru.“

A. ŠEPEC: „Investicije leta 85 bodo usmerjene v nadaljnjo širitev in izboljšanje materialne osnove dela. Osnovna sredstva in oprema so izrabljena, evidentirane večje investicije v naslednjem letu pa so naslednje: izgradnja skladišča za hmelj, verjetno začetek izgradnje nove mešalnice, posodabljanje opreme v Tekstilni tovarni Prebold in Tovarni nogavic Polzela, izgradnja novih kapacitet Ferralita v okviru SOZD-a Agros, naložba Minerve na Ložnici ter preselitev tekstilne tovarne Juteks.“

Večje investicije leta 85 pa bodo v občini po besedah P. Marinška še naslednje: „dokončanje čistilne naprave v Kasazah in njeno poskusno obratovanje, gradnja kolektorja čistilna naprava — Žalec, okrepitev vodovodnega sistema Žalec v okviru II. faze sanacije vodovoda, predvsem z zajetjem novih virov pitne vode, sanacija vodovoda Polzela, pričetek gradnje odseka lokalne ceste Žalec—jug—Žalec—vzhod, dokončanje osnovne infrastrukture na področju telefonije ter zapolnitev in saniranje stare deponije na Ložnici. V zvezi s tem bo nastal problem nove deponije in sicer nameravamo razširiti sedanje proti zahodu oziroma na obstoječem prostoru.“

čini in preko 60-odstotni inflaciji pa postavlja občinski proračun delavce v upravi, v pravosodnih organih in družbenopolitičnih organizacijah v še slabši položaj kot delavce v materialni proizvodnji in v družbenih dejavnostih. Financiranje pravosodnih organov smo v tem letu izboljšali, ker je bilo financiranje selektivno, za ostale pa je položaj slabši.“

V. PETEK: „Dejstvo je, da so nam vzeli tiste prihodke, ki smo jih v prejšnjih letih v občini imeli. To so predvsem davki od prometa in trgovin. To nas je pripeljalo v situacijo, da moramo za pokrivanje potreb proračuna pridobivati sredstva nazaj z odstopljenim prometnim davkom“

bilo od načrtovanega uresničene in kako nameravate v bodoče zadovoljevati ljudi oziroma od kod denar za to, kar smo doslej plačevali s samopriskom?“

V. PETEK: „S koncem letošnjega leta v občini zaključujemo IV. samopriskopek. Dokončna ocena bo še narejena, na splošno pa lahko rečemo, da smo lahko le s samopriskom zagotovili takšen družbeni standard. S samopriskom smo razbremenili akumulacijo gospodarstva, kljub temu pa zgradili nešteto objektov.“

Poslabšanje pogojev gospodarjenja, upočasnjen razvoj, manjše materialne možnosti ter varčevanje so bili razlog, da se za nekaj časa odpovemo investicijam, ki bremenijo skupno porabo. To ne pomeni, da bodo aktivnosti prenehale, še vedno ostajajo samopriskopi krajevnih skupnosti. Večje objekte bomo morali graditi solidarno; ko bodo razmere boljše oziroma ko bodo dane možnosti, pa bo samopriskopek na ravni občine ponovno aktualen.“

— „Ko ocenjujete, analirate, ugotavljate uspehe in slabosti v letu 84 najbrž ne morete mimo ocene celotnega srednjeročnega obdobja, ki se prav tako približuje koncu.“

V. PETEK: „Rezultati gospodarjenja bodo v tem srednjeročnem obdobju nad območnim in republiškim povprečjem, kar nas bo pomaknilo po lestvici navzgor. Največ prizadevanj poleg gospodarskih investicij smo v tem obdobju namenili skladnejšemu razvoju občine. Tu mislim predvsem na vlaganje v infrastrukturo, kjer smo znatno zaostajali.“

Korak naprej pa smo storili pri delegatskih razmerjih: izboljšali smo informiranost, boljše je sodelovanje delegatov v zborih skupščine, slabše je v samoupravnih interesnih skupnostih materialne proizvodnje, kritično pa v SIS družbenih dejavnosti, kjer so zbori uporabnikov pogosto na meji sklepčnosti.“

E. JANEŽIČ: „Ocenjujemo, da bo realna rast družbenega

P. MARINŠEK: „Gradnja stanovanjskih in drugih objektov bo tudi v vseh naslednjih letih usmerjena v severno, južno in zahodno obrobje ter na površine slabših talnih lastnosti in pa zlasti izven dolinskih pašeno-prodnatih nanosov. Tudi gradnja v obrobju bo morala biti usmerjena, zgolj kvaliteta zemljišča in lastništvo ne bosta mogla biti odločilni kriteriji. Gradnja na obrobju bo usmerjena zlasti v širitve obstoječih naselij. Predvidevamo okrepitev naselij v Braslovčah, na Bregu, v Galiciji, Letušah, Preboldu, Migojnicah, Gotovljah, Vinski gori, Taboru, na Vranskem in Ložnici.“

Po znanih razvojnih programih industrije pa predvidevamo, da leta 85 in kasneje ne bo večjih težav. Problem lahko nastane tam, kjer mejijo kompleksi z najboljšimi zemljišči, npr. Aero, Lik in delno Sip. Vsi ti bodo morali iskati površine znotraj naselja, dolgoročno pa predvidevamo, da bi industrijsko gradnjo usmerili na Ložnico in v Brode pri Vranskem.“

tiste, ki se napajajo iz proračuna.“

A. ŠEPEC: „Ugotavljamo, da presežkov v občini ni več. Presežke smo uporabljali zlasti za oblikovanje blagovnih rezerv in za intervencije v gospodarstvu. Ker blagovne rezerve moramo imeti, smo oblikovali samostojen vir, to je prispevek iz osebnega dohodka po stopnji 0,15. Občani imajo pogosto občutek, da so še kakšni skladi, neke rezerve v okviru proračuna, vendar teh sredstev ni več. To pa se nam pozna zlasti pri intervencijah.“

— „Z letošnjim letom se končuje tudi plačevanje občinskega samopriskopa. Novega niste razpisali. Zakaj takšna odločitev, koliko je

proizvoda v celotnem srednjeročnem obdobju dobre 3 odstotke letno. Ugotavljamo, da v Sloveniji ne bo dosežena več kot 1-odstotna rast družbenega proizvoda letno. Industrijska proizvodnja je v občini naraščala za 2 odstotka letno, kar je nekoliko manj kot v povprečju gospodarstva Slovenije, kmetijstvo s 5 odstotki letne rasti pa bo večje kot v republiki, kjer pričakujejo 3-odstotno rast. Izvoz bo zdaleč nad predvidevanji, dosegli bomo od 170 do 180-odstotno pokrivanje uvoza z izvozom, v republiki pa to pokrije ne bo niti 100-odstotno.“

IRENA JELEN
Fotografije: L. KORBER

PO POTEH NOB V SAVINJSKI DOLINI

Nada Cilenšek padla pred 40-letji

V času, ko se je druga svetovna vojna že približevala koncu, je okupator v naših krajih vse bolj besnel.

Štajerska, posebno Savinjska dolina, je bila konec leta 1944 prizorišče velike nemške ofenzive, ki je zahtevala veliko žrtev. Ena od teh je bila tudi devetnajstletna partizanka Nada Cilenšek iz Migojnic pri Grižah.

Ko se je Nada 24. decembra 1944 srečala v ofenzivi z nemško soldatesko, je imela za seboj že tri leta težkega partizanskega življenja. Čeprav obkoljena in težko ranjena, se ni pustila ujeti. Borila se je do kraja.

Nada se je zavedala, da sovražniku ne sme priti črna roka.

Bila je na položaju obveščevalnega oficirja oddelka za zaščito naroda (OZNA). Imela je naloge, odkrivati škodljivce in vohune, ki jih je gestapo pošiljal v partizanske vrste. Če bi jo nacisti ujeli, zanj ne bi bilo milosti.

Ko so partizanski tovariši izvedeli za njeno tragično smrt, so se zavedali izgube. Iskreno so sočustvovali z njenimi starši. Mati Julka in Rudi Cilenšek sta bila predvojna revolucionarja, prvoborca in funkcionarja Narodnoosvobodilne borbe. Izgubo je občutila tudi nekaj let mlajša sestra Lavra, kateri je bila Nada v pomoč pri političnem delu kot skojevska funkcionarka.

Za Nado so žalovali mnogi prijatelji in znanci iz mladosti.

Ceprav je življenje prinašalo Nadi mnogo tegobe, je bila po značaju vesela. Rada je pela in celo pisala pesmice. Udejstvovala se je v prosvetnem društvu Vzajemnost in pela v mladinskem pevskem zboru. Ugajal ji je šport, zlasti je ljubila odbojko, in ni bilo smučarske tekme, kjer ne bi tekmovala.

Nekateri znanci so imeli Nado za »filozofa«, ker je stalno nekaj študirala in mnogo čitala. Imela je veselje do učenja jezikov in se izpopolnjevala v francščini, ruščini in esperantu. Že v osnovni šoli je bila odlična učenka. Tudi v gimnaziji v Celju je bila odličnjakinja. Rada se je učila in izobraževala. Pred seboj pa je stalno imela vprašanje: »Ali mi nekega dne tega ne bodo preprečili?«

To bi se lahko zgodilo, kajti bila je otrok očeta, ki so ga ožigosali, da ščuva delavce. Napadali so ga klerikalni aktivisti, ki so držali z bogataši. Grozili so mu celo nekateri socialdemokrati (Franc Pliberšek), ki bi pravzaprav morali delati v korist delavcev, pa so bili na strani lastnika rudnika v Libojah.

In kaj je storil Nadin oče, da so ga ožigosali kot slabega človeka? Bil je eden od organizatorjev rudarske gladovne stavke l. 1934 v Libojah. Tako kot drugi štirje organizatorji stavke je bil tudi Nadin oče nepopustljiv v zahtevah za rudarske pravice. Rudarji v rudniku so delali v sramotnih razmerah. Tu so kosile bolezni, posebno jetika. Lastnik rudnika Praprotnik je plačeval svoje delavce tako slabo, da so družine živele v hudi bedi. Ni dvoma, na čigavi strani je bila pravica, toda tiste, ki so se dosledno borili proti izkoriščevalcem, so proglasili za ničvredne. Izgubili so delo in bili ožadeni sodišču v Celju. Tako tudi Nadin oče Rudi. Pred gladovno stavko v Libojah ni bilo komunistične organizacije. Ko

so delavci videli, kakšnega značaja so izkoriščevalski kapitalisti, so se mnogi včlanili. Med njimi sta bila tudi Nadina starša Rudi in Julka (l. 1934). Julka je postala kasneje sekretarka in organizirala akcije proti tedanjemu režimu.

Razumljivo je, da je svojim staršem sledila tudi Nada, ki so jo leta 1938 sprejeli v ilegalno organizacijo SKOJ. V svojem delovanju je bila Nada prizadevna in aktivna. Na prve ilegalne skojevske sestanke je hodila na Spracev hrib v Mi-

Ob proslavi 1. maja 1940 na Mrzlici je Nada skupno z mladino in skojevci iz Savinjske doline vprilo žandarjev manifestirala socialistično privrženost. Tedaj so na palicah nosili rdeče rutice. S tem je mladina pokazala, kako je množično za revolucionarne ideje in proti krivičnemu režimu. Govoril je Slavko Šlander.

Še bi lahko našli Nadine funkcije in revolucionarno delovanje. Tako je bila na konferenci SKOJ-a na Kotečniku nad Zabukovico. Tik pred okupaci-

Nada Cilenšek

gojnicah. Tu so bili tudi izobraževalni politični tečaji. Nada je sodelovala v vseh akcijah, ki sta jih organizirala Komunistična partija ali SKOJ. Bila je delegat na mladinskem dnevu v Velenju, kjer se je zbralo preko sto mladink in mladincev iz Savinjske in Šaleške doline. Sodelovala je na protivojnem mitingu na Polzeli. Skupno z ženami in mladino je bila na protidraginskih demonstracijah v Grižah in v Zabukovici.

jo so jo vključili v okrožni komite SKOJ-a. V času, ko se je naši domovini približeval fašizem, so ji jugoslovanski oblastniki povzročali težave. Očeta so internirali v taborišče Ivanjico. Mamo Julko so nekajkrat zaprli v Stari pisker v Celje.

Prihod nemškega okupatorja v naše kraje je za Nado in za vso Cilenškovo družino pomenil važen mejnik. Vedeli so, da od nacistov nimajo česa pričati.

kovati in da se bo treba z njimi boriti na življenje in smrt. Vedeli so, da imajo nacisti posebno piko na komuniste. Zato je vsa družina odšla v ilegalo že julija 1941.

Partija (KPS) je od svojih članov zahtevala takojšno borbo proti okupatorjem, zato so bili Cilenškovi med prvimi oboroženimi partizani v Savinjski dolini. Zapustiti so morali svoje domače toplo ognjišče. Njihov novi dom so postali skriti kotički v gozdovih, odkoder so napadali okupatorja.

Tudi Nada in Lavra, pravzaprav še otroka, sta morali okusiti tegobe težkega partizanskega življenja.

Nada je bila pravzaprav prvoborec in je delovala v mladinskih organizacijah, zato so jo okupatorji stalno zasledovali.

Cilenškove je imel gestapo za zelo nevarne sovražnike, zato je proti njim pošiljal vohune in provokatorje, da bi jih zajeli.

Nemški policisti so vedeli, da imajo Cilenškovi odgovorne funkcije v Savinjski dolini. Zaradi previdnosti in izkušenosti so Rudi, »Betka« in Lavra dočakali svobodo. Nada pa je menda slutila, da se ji bo zgodilo nekaj hudega. Med ohranjenimi pesmimi, ki jih je sama napisala, je izrazila zlo slutnjo:

OBLAKI ČRNI SO NAD TABO SE
RAZPELI
IN NOČNIH PEVCEV ZBORI SO
UTIHNILI,
KO DALEČ V NOČ ODJEKNILI SO
STRELI
IN ČASO TVOJEGA ŽIVLJENJA SO
RAZBILI.

Nadi v spomin
— njeni soborci:
Silva, Ivo, Rado, Tomaž, Slave,
Mara.

Savinjski občan
tel. 710-671

Izognila sem se aretaciji

Ko so nas Nemci 1941 okupirali, sem že v naprej vedela, da se bo treba pripraviti na preganjanje hitlerjancev, s katerimi sem prihajala v spore že pred okupacijo kot zavedna delavka v delavskem gibanju v tovarni.

Že takoj v začetku so me prestavili na slabše delo, dve tuji hitlerjanki pa sta me stalno nadzirali. Ko sem prišla jutraj v tovarno, sem slučajno ujela v toaletnih prostorih razgovor, da me bo treba spraviti z oddelka. Vsa nestrpnost in vročica sem opravljala delo in čakala, da bo minil delavnik. Mimo mene je prišel znanec in me zaskrbljeno vprašal, če me ne boli glava. Odvrnila sem mu, da me res boli in da se slabo počutim. Preblisnilo me je, da se nekaj dogaja. Odhitela sem k vodji tkalnice Ternovsku in k zdravniku, kjer sem dobila odpustnico za izhod iz tovarne. Odšla sem v gozd pri bazenu, se tam skrila v grmovje in čakala, da je prišel mimo Ternovšek. Povedal mi je, da so ga napadali zaradi moje odpustnice, saj je pol ure kasneje prišla v tovarno nemška žandarmerija, da bi aretirala mene in Terezijo Zagožen. Trezi je imela manj sreče, saj so jo Nemci zajeli pri jezu na Boljski.

Ternovsku sem se zahvalila za pomoč in mu povedala, da me ne bo več v tovarno, ker bom odšla v partizane. Čez dan sem ostala v gozdu na večer pa sem previdno odšla domov, ker nisem vedela, če me tudi tu niso

iskali Nemci. Na poti sem ves čas prežala, da me Nemci ne bi iznenadili. Bila sem povezana s Kuniko Kotnikovo, ki je večkrat prišla k meni, imela pa je partizansko javko. Ker je hodila na delo v tovarno je bila o vsem dogajanju tudi na tekočem. Tako sem tudi izvedela, da so morale vse žene, ki so bile v partizanski četi, na terensko delo. Kasneje so skoraj vse padle v roke gestapa. Preostalo mi je le še to, da se prebijem na Dolenjsko, ker se preko zime ne bi upala biti na domačem terenu. Možno mi je obljubil, da bo dobil zvezo z Dolenjsko. Dnevi so bili dolgi, nestrpni. Nekaj dni kasneje sem zagledala skozi okno kolono nemških žandarjev, ki so hiteli proti hiši. Skočila sem v vežo, zaklenila svojo sobo in se pogrnala skozi zadnja vrata po koruzni njivi do gozda. Nemci so vdrl v hišo, kričali nad mamo, kje sem jaz in se razlezli po hiši. Vse so prebrskali. Žandar se je zaletel v vrata moje sobe, jih zlomil, razmetal perilo in grozil. Mama se je izgovorila, da smo sprte in da me sploh ni doma.

Ta dan si nisem upala domov. Oddaljeni sosed si je šel izposoditi k nam sekiro in tako je izvedel, kaj se pri nas dogaja. Nato sem se šele naslednji dan na noč vrnila domov ter takoj odšla na pot. Še pred dnevom sem šla na prvi avtobus v Grajski vasi za Celje in dalje do Zidanega mostu. Od tod sem šla naprej v hriboviti predel Sv. Križa pod Kumom. Ker nisem imela dokumentov sem na avtobusu s potniki govorila nem-

ško, da bi odvrnila pozornost morebitne nemške kontrole. Tako sem srečno prispela v ta kraj ki je bil v neposredni bližini nove nemško-italijanske meje. Hiša moje znanke, h kateri sem se napotila, je imela kmetijo na italijanski strani, vinograd pa na italijanski v Moravski gori. Ker so bili tako dvolastniki, so često hodili na drugo stran obdelovat vinograd. V družini je bila mama moje znanke in starejši brat. Takoj sem vedela, da sovražijo Nemce, a manj Italijane, ker so bili zelo pobožni. Svoje namere o prehodu meje jim nisem takoj razkrila.

V nekaj dneh sem se tu prilagodila. Dogovorili smo se tudi o prehodu čez mejo. V njihovo dvolastniško dovoljenje sem se vpisala pod tujim imenom, ker je na meji to zadostovalo za prehod. Dali so mi ponošeno kmečko obleko. Tako sem kot njihova delavka dvakrat prešla mejo. Italijanska straža ni delala nobenih težav, zataknilo se je pri drugi vrnitvi, ker so prišli na mejo Nemci. Zanje namreč ni bila veljavna dvolastniška izkaznica in so zahtevali dokumente. Ukazali so, da moram v njihov avto, šele velike prošnje vseh so jih prepričale, da so popustili. Ker z zvezo na drugi strani ni bilo nič, sem se po tem dogodku odločila, da se vrnem v Savinjsko dolino.

Dva dni kasneje je pridiral domov malo pred nočjo domačin, vpil, zmerjal in kričal je ter v eni sapi pripovedoval, da bodo po nemškem ukazu izselili ce-

lotno njihovo območje. Razglas je opozarjal, da morajo vse premoženje pustiti doma, s seboj smejo vzeti le culo do 30 kilogramov, pripravljeni pa morajo biti na transport naslednje jutro. Jaz sem se kar hitro odločila, da moram takoj na pot v Savinjsko dolino. Zunaj je začelo snežiti. Z domačo hčerko sva se dogovorili, da odideva na pot sredi noči. Vzeli sva veliko furmansko lampo in že pred jutrom sva bili na avtobusu za Celje. V Celju je bila nemška kontrola, in ker sem govorila nemško me niso vprašali za dokumente. Hitro sem smuknila na savinjski vlak in iztopila na Polzeli. Preko dneva sem ostala pri znancih v Topovljah, zvečer pa sem odšla proti Preboldu. Okrog desete ure sem srečala nad Kapljo vasjo svojega mojstra iz tovarne. Bala

sem se, da me bo prijavil, zato sem se mu umaknila s poti, vendar me je kljub temu prepoznal. Tudi prijavil me je, saj so bili Nemci pri nas doma kmalu za tem, ko sem se vrnila.

Zaradi dolge in naporene poti, skrbi in zapadlega snega sem bila popolnoma onemogla. Nekaj sem pojedla, nato pa sem se skrila v senik, kjer je mož že pred odhodom v partizane pripravil skritišče. Nemci so obkolili domačijo, preiskali hišo in grozili domačim, toda zopet so odšli praznih rok.

Nekaj dni kasneje sem izvedela, da je bilo to na noč 26. oktobra 1941, ko je štajerski bataljon napadel Čmakovo žrdo v Gomilskem. Nastopila je trda zima. Snega je bilo skoraj meter. Nemška policija je vsa-

kih nekaj dni obkoljevala našo domačijo in spraševala po meni. Aprila 1942 se je ponovno formiral partizanski bataljon. Tu sem bila potem odrejena za konkretno delo v tehniki. Tiskarski valjček v moji roki je v naslednjih letih odtisnil na tisoče strani letakov za trsilne akcije na terenu, natiskal na tisoče strani radijskih poročil na Štajerskem in so dvigovali moralo vsem, ki so se borili za osvoboditev okupirane domovine.

Tisočere težave, prečute noči in drugo, kar je s seboj prinašalo partizansko življenje, je bilo poplačano v zavesti, da smo tudi me delavske žene prispevale svoj delež v velikem boju za svobodo in napredek domovine.

J. K.

Seminar o tradicijah delavskega gibanja

Zveza sindikatov Slovenije in Republiški svet za tradicije delavskega gibanja sta pripravila več enodnevnih seminarjev o tradicijah delavskega gibanja, med njimi tudi v Celju za celjsko regijo.

»Ohranjanje, razvijanje in negovanje ter povezovanje revolucionarnih tradicij delavskega gibanja je ena stalnih in poglobljenih skrbi ter nalog Zveze sindikatov,« je poudaril Drago Seliger in nadaljeval, da nam to narekuje spoštovanje do prvih borcev, organizatorjev in vodij naprednega delavskega gibanja, spomin na revolucionarno, kot tudi povzemanje njihovih izkušenj, ki so lahko dragocena pomoč sedanjim in jutrišnji generaciji pri oblikovanju stališč in usmeritev za sedanje in jutrišnje delo.

Poudaril je, da je povzemanje in vgrajevanje celovitih revolucionarnih izkušenj v sedanjosti čas nepogrešljiv dejavnik pri graditvi samoupravnih socialističnih družb. Revolucionarne tradicije in zgodovina delavskega gibanja se ne konča z osvoboditvijo leta 1945, temveč se je napredno delavsko gibanje s samoupravnim urejanjem odnosov v družbi najmočnejše razvilo prav do današnjih dni.

Tudi temu obdobju moramo nameniti organizirano skrb, kajti nezapirano, neohranjeno delovanje in pozabljenost ali celo zanemarjanje pričevanja nezadržno tonejo v pozabo in če te zgodovine ne bomo zapisali, ohranili, bomo nehote vzbudili vtis, da delujemo v »nezgodovinskem pros-

toru in času,« je poudaril predsednik sveta Drago Seliger.

Poudaril je nalogo komisij na ravni občin organizacij združenega dela in tudi v drugih sredinah, katerih glavna naloga naj bi bilo zbiranje gradiva, zapisovanje pričevanj, oživljanje dogodkov, negovanje revolucionarnih vrednot, pisanje spominov, obeleževanje spominskih dogodkov in urejanje gradiva za nadaljnjo uporabo.

Po uvodnem delu so sledila strokovna predavanja raznih univerzitetnih profesorjev. O vsebini teh predavanj in o napotkih, ki lahko služijo komisijam za ohranjanje tradicij delavskega gibanja pri njihovem delu, pa kdaj drugič.

F. Ježovnik

TO STRAN POSVEČAMO KMETIJSTVU

MLEKARNA URADNO ODPRTA

Ob dnevu republike so v Arji vasi uradno odprli novo sodobno mlekarino, ki od pomladi poskusno obratuje, ko bo končana čistilna naprava v Kasazah, pa bo izpolnila zadnji pogoj za redno obratovanje. Predvidene proizvodne kapacitete so ob štirinajstodstotni povečani proizvodnji mleka ali v proizvodnji 143 tisoč litrov mleka dnevno v eni izmeni že skoraj izkoriščene. Problem mleka v novi embalaži pa nastaja predvsem zaradi problemov neustreznega skladiščenja v trgovinah. Zaradi tečajnih razlik za uvoženo opremo in anuitet bo mlekarina do konca leta imela 26 milijard starih dinarjev izgube. Izgub iz tekočega poslovanja pa nima. Ker pa je preskrba z mlekom širšega družbenega pomena, se bodo v Hmezažu obrnili po pomoč v regijo in tudi širše, da bi tako čimprej zagotovili normalne pogoje poslovanja. Slavnostni govornik na otvoritvi Milan Knežević, predsednik republiškega komiteja za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, pa je poudaril, da je nova Mlekarna po velikosti druga največja v Sloveniji in je rezultat dolgoletnih prizadevanj za povečanje pridelave mleka v celjski regiji. S svojim delom je pričela ravno v času, ko naše kmetijstvo največ vplaga v govedorejo kot temeljno usmeritev kmetijske politike. Tako Mlekarna ni pomembna le za SOZD Hmezaž oziroma za celjsko regijo, temveč tudi za vso Slovenijo, saj prevzema več kot 10-odstotni delež programa republiške mlekarne industrije.

Slavnostni govornik Milan Knežević

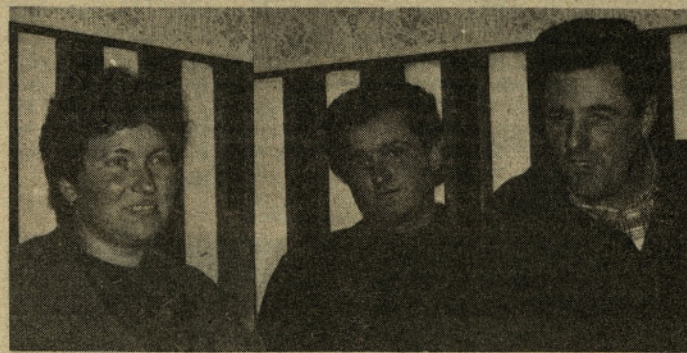
Trak je ob otvoritvi Mlekarne prerezal najstarejši delavec Franc Dimec

Piščancjereja le kot dopolnilna dejavnost

Golavškovi iz Matk pri Preboldu so v drugi polovici decembra prvič izpraznili farmo za štirindvajset tisoč piščancev. Prvi dinarji od vzreje brojlerjev še niso kanili v žep, prve izkušnje pa so si v tem času že nabrali. Tako sta mi Ana Golavškova in sin Boris pripovedovala, kako so gradili in zakaj so se sploh odločili za gradnjo farme. Čez nekaj časa pa se je klepetu pridružil še Marjan, ki del dneva preživi kot šofer pri Savinjskem magazinu.

Srednje veliko kmetijo imajo, je pripovedovala Ana, štiri hektarje obdelovalne zemlje in šest hektarjev gozda. Na poljih imajo pšenico, koruzo nakrmiti pa morajo tudi deset govedi. Dela je dovolj, zaslužka pa ne ravno velikega. Vseskozi, odkar gospodarita z Marjanom, pa si prizadevata, da bi kmetijo čimbolj uredila.

„Vsa leta kaj gradimo, najprej hlev, nato hišo. Letos pa smo se odločili za gradnjo farme, k temu pa sta pripomogla tudi upravnik zadrugne enote in veterinar pri Kmetijski zadrugi Savinjska dolina,“ je razlagala Ana in dodala: „Dodatno dejavnost pa tudi potrebujemo že zaradi Borisa, ki je letos končal šolanje na srednji kmetijski šoli v Medlogu. Za

zaposlitev je bolj težko in tako ima tudi on dovolj dela.”

Za gradnjo farme so dobili izdatne kredite od hranilno kreditne službe in brez njih ne bi šlo. Lani so nakupili del gradbenega materiala in tako so aprila letos krepko zavihali rokave. Dela je bilo dovolj, sta pripovedovala Ana in Boris, njiv in travnikov tudi niso smeli pustiti v nemar.

„Veste, vaščani pa so se tudi dobro izkazali,“ je rekla Ana. „Niso odrekli, ko smo jih prosili za pomoč pri gradnji.”

Gradnjo so zaključili pred dvema mesecema in potem so dobili v hlevu štirindvajset tisoč en dan starih piščancev.

„Nekateri so bili še kar v lupinah, takšne kupce so imeli kot junak iz risanke Calimero,“ je malo za šalo, malo zares povedal Boris. Prvi teden je za majhne

rumenčke treba še posebej skrbeti, ročnega dela ne zmanjka za oba.

„Veliko je čiščenja,“ pravi Ana. „Potem pa se vse uredi in je dela ravno prav.”

Golavškovi so pri svoji prvi vzreji sodelovali tudi pri poskusu krmiljenja s tapioko. Pri tem je sodelovalo še več rejcev, ki bodo pripomogli, da se bodo perutninarji odločili za tapioko, ki naj bi bila nadomestilo za koruzo, ki je dražja iz dneva v dan. Tapioka, ki je tropska rastlina, pa naj bi v krmilih zamenjala koruzo. Ali se morda razlikuje osem tisoč piščancev, ki so jih tako krmili, niso povedali, sicer pa se bodo za to odločili tudi pristojni ljudje.

Kakšen bo dohodek od reje piščancev, bodo Golavškovi lahko tudi kmalu povedali.

—mn.

Od skromne delavnice do industrijske proizvodnje

Z gotovostjo lahko trdimo, da je malo delovnih organizacij v žalski občini, ki so v zadnjih letih dosegle tako skokovit razvoj in predvsem tako zelo povečale število zaposlenih, kot so to storili v temeljni organizaciji Proizvodnja kmetijske mehanizacije v okviru Hmezažove delovne organizacije Strojna. V dobrih desetih letih so namreč število delavcev v tej temeljni organizaciji povečali od 17 kar na 130. Pa ne le število zaposlenih tudi rezultati in proizvodni program so izredno spodbudni.

ODLOČILEN JE BIL PROGRAM HMELJSKE MEHANIZACIJE

Letos so delavci te temeljne organizacije dali na domača in tuja tržišča preko 3000 trosilcev umetnega gnojila, okrog 2000 sadilnikov krompirja, približno 1000 izkopalnikov in celo vrsto strojev iz programa hmeljske proizvodnje. Doma je ostalo okrog 80 odstotkov proizvodnje, 20 odstotkov vseh strojev pa je romalo na tržišča v Avstrijo, Italijo, Romunijo, Poljsko, pa v Egipt in v Angolo. Skupna realizacija bo po dosedanjih ocenah znašala konec leta 50 starih milijard.

Pot do takšnih rezultatov je bila razmeroma kratka. V sedanjih obliki je TOZD, ki se preko delovne organizacije Strojna vključuje v SOZD Hmezaž in je hkrati ena od ustanoviteljev SOZD-a AGROS, s katerim tesno sodelu-

jejo zlasti pri posodabljanju tehnologije in v izvozu, nastal leta 1979. Prej je obstajal kot delovna enota v TOZD Strojna, kot servis kmetijske mehanizacije pa je enota obstajala še prej.

Odločilno za razvoj Proizvodnje kmetijske mehanizacije je bilo zlasti leto 72, ko so začeli uvajati program hmeljske mehanizacije. Leta 73 so po nemški licenci izdelali že prvo serijo obiralnih strojev. Tem so sledili stroji za pridelavo krompirja, trosilniki za umetna gnojila ter proizvodnja mulčerjev za sadjarje in vinogradnike.

Z INVESTICIJAMI DO BOLJŠE KVALITETE

S tem ko so delavci temeljne organizacije Proizvodnja kmetijske mehanizacije razvijali nove proizvodne programe, pa niso pozabili na kvaliteto svojih izdelkov. Ravno letos zaključujejo

kompleks naložb, ki so bile namenjene izboljšanju kakovosti. Med njimi je prav gotovo najpomembnejša nova lakirnica, kjer že poskusno obratujejo, le-ta pa pomeni večjo kakovost izdelkov ter boljše delovne pogoje.

V zadnjih letih so delavci naložbam namenili kar šest starih milijard.

VEČ POUDARKA SPET HMELJSKI MEHANIZACIJI

In kako bo v prihodnje v tej temeljni organizaciji? V ospredju bodo še vedno investicije, ki bodo namenjene zlasti posodabljanju opreme, razširitvi delovnih prostorov, izboljšanju delovnih pogojev in razširitvi proizvodnega programa.

BRANKO ROBIČ, tehnični vodja: „V prihodnjih letih bomo delali predvsem na razvoju proizvodnega programa naše temeljne organizacije. Skupaj z delavci Agrosa pripravljamo programe za področja in proizvode, ki jih še nihče ne izdeluje. Veliko si prizadevamo in si bomo še, da bi izboljšali organiziranost strokovnih služb. Poleg tega pa bomo poskušali kar največji del naše proizvodnje usmerjati preko računalnika.”

BORIS TOPOVŠEK, namestnik predsednika osnovne organizacije sindikata: „V temeljni organizaciji imamo svojo osnovno organizacijo sindikata, uspešno pa se vključujemo tudi v delo na ravni delovne organizacije. Ponavadi obravnavamo problematiko v posameznih DPO, večkrat pa skličemo seje skupaj, zlasti v zadnjem času smo imeli takšne primere. Člani osnovne organizacije sindikata smo letos pripravili akcijo, ki je bila za nas specifična — očistili smo okolico in zbrali precej starega železa.”

DELAVCI HMEZADOVE DELOVNE ORGANIZACIJE STROJNA TOZD PROIZVODNJA KMETIJSKE MEHANIZACIJE ŽALEC

ŽELIMO VSEM DELOVNIM LJUDEM IN OBČANOM TER POSLOVNIM SODELAVCEM

SREČNO, ZDRAVO IN USPEŠNO LETO 1985

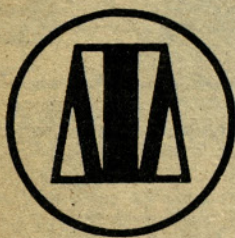

BOGDAN ČEDE, namestnik predsednika delavskega sveta: „V našem delavskem svetu sproti obravnavamo probleme in razmere v temeljni organizaciji, poleg tega pa obravnavamo tudi samoupravne sporazume, tekoče poslovanje in drugo. Mislim, da se delavci uspešno vključujejo v delo delavskega sveta. Člani delavskega sveta so v glavnem iz neposredne proizvodnje, predvsem pa so to mladi ljudje. Poprečna starost kolektiva je namreč okrog 25 let.”

PETER KAINZ, direktor TOZD Proizvodnja kmetijske mehanizacije: „Delavci naše temeljne organizacije smo letos dosegli zadovoljive rezultate, ugodno pa ocenjujemo tudi naša vlaganja v investicije ter izvozne uspehe. Te bi radi v prihodnje še povečali, predvsem pa upamo, da bomo z izvoznimi partnerji imeli čim manj težav. Izpad dohodka nas zaradi tega preveč bremeni.”

EP

Hmezaž

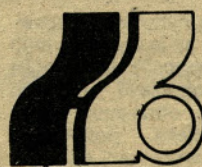
DO NOTRANJA TRGOVINA
TOZD MALOPRODAJA
ŽALEC tel. (063) 710-416

VSEM KUPCEM, OBČANOM IN POSLOVNIM SODELAVCEM

ŽELIMO SREČNO 1985!

VAŠ NAKUP: OD VIJAKA DO TRAKTORJA

blagovnica

hmezaž

Z novimi oblikami pohištva na zahtevna tuja tržišča

V Savinjskem občanu smo vas že v prejšnji številki obvestili, da je Savinja-TOZD Pohištvo Šempeter na mednarodnem sejmu v Beogradu za razstavljeno opremo dobila najvišje priznanje ZLATI KLJUČ in sicer gre za pohištveni program 3K, namenjen predvsem mladim. Njegove odli-

zaradi česar ga je možno postaviti v vsak prostor. v katerem ljudje živijo ali preživljajo prosti čas.

Razstavljena oprema deluje sveže in je prav zaradi tega pritegnila kupce. Kolikor vem, bo Savinja z nagrajenim programom nastopila še na mednarodnih sejmih.

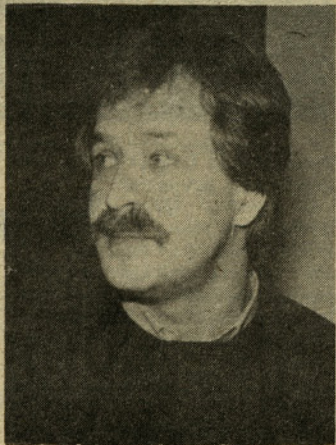

Jože Cerovšek

ke so izvirnost, funkcionalnost in toplina, zato je razstavljeno program vzbudil živahno zanimanje, ne le med domačimi obiskovalci, marveč tudi med tujimi kupci.

Ladu Koširju, dipl. ing. arhitektu, ki je projektiral (oblikoval) nagrajeni program, smo zastavili naslednji vprašani:

„Če imaš pri oblikovanju škarje in platno, je treba z novim proizvodom ustvariti pravšno klimo, ki da zaželene rezultate. Na sejmu nagrajeni program 3K je bil zasnovan v sodelovanju z direktorjem TOZD-a Pohištvo Šempeter Jožetom Cerovškom. Startali smo z željo: dati na tržišče nov tržno in oblikovno zanimiv proizvod, ki bi vzbudil zanimanje pri kupcih. Veseli smo, da smo v tem uspeli. Glavne odlike nagrajenega programa so prilagodljivost in enostavnost,

Lado Košir

Kako ocenjujete uspešnost našega (slovenskega in jugoslovenskega) izvoza?

„Na tuje še vedno izvozimo preveč rezanega lesa, namesto da bi kupcem na tujem ponudili predvsem naše finalne izdelke. Žal za to naša industrija še ni dovolj prilagojena zahtevam zunanjega kupca. V programih je vse premalo novosti, takšnih, ki bi pritegnile kupce na tujem. Razumljivo je, da so ti finalni proizvodi oplemeniteni z delom in so zato više ovrednoteni, kar je naš namen. Pomeni, da je treba posvetiti več pozornosti oblikovanju novih programov, ki naj bi bili prilagojeni željam in potrebam zunanjega tržišča. Čas je sedaj namreč tak, da bo uspel le tisti, ki gre s časom, to je tisti, ki ima dober posluh za tržišče.“

O poslovnih rezultatih in o

obeti za prihodnje pa smo zastavili nekaj vprašanj direktorju Savinje TOZD Pohištvo Šempeter Jožetu Cerovšku.

Kakšen poslovni rezultat pričakujete v tekočem letu?

„Kot je znano, smo leto 1983 zaključili z visoko izgubo 30 milijonov dinarjev, kar je predstavljalo skoraj neresljiv problem. Sanacijski program in program varčevanja sta se izkazala kot dobro pripravljena in izbrana, zato smo že ob periodičnih obračunih ugotavljali, da smo na pravi poti. Popolna sprememba izvozne usmeritve, visok porast produktivnosti dela, izkoristek delovnega časa in strojev ter izredna delovna vnema so bili temelji našega gospodarjenja v letošnjem letu. Pričakujemo, da bomo dosegli 500 milijonov celotnega prihodka, 200 milijonov dohodka (trikrat več kot lani) ter 20 milijonov akumulacije.“

Letošnji delež v izvozu in obeti za prihodnje leto?

Delež izvoza na konvertibilno področje bo letos dosegel 40 odstotkov celotne realizacije ter 60 odstotkov fizične proizvodnje. Dosegli bomo milijon dolarjev izvoza (Švedska, Kanada, Avstrija, Nemčija) ob 200 tisoč dolarjih uvoza. Izvozna usmeritev je torej izredno visoka. V prihodnjem letu pa načrtujemo še rahlo povečanje izvoza v strukturi celotne proizvodnje, za katerega načrtujemo, da bi mu dodali še novo kvaliteto: čistemu izdelavnemu delu naj bi dodali še snovanje, kreiranje in oblikovanje, skratka prodati želimo proizvod, ki smo ga zasnovali in oblikovali sami.“

Kaj vam pomeni priznanje Zlati ključ?

To je priznanje, ki pomeni meni in vsem našim delavcem izredno veliko, saj je to priznanje za snovanje, kreiranje in oblikovanje novega programa, ki je vzniklo v našem kolektivu, uresničili pa smo ga v rekordnem času.

V program varčevanja sem zapisal, da se mora vsak material, ki v proizvodnji ostaja kot odpadki, vrniti v proizvodnjo in priti iz nje v drugi obliki, s čemer bi lahko letno prihranili okoli 30 milijonov dinarjev. Prav na tej osnovi smo iz odpadnih kosov izvoznih programov oblikovali naš novi program, s katerim smo se v rekordnem času, mesecu in

pol, pojavili na beograjskem sejmu, študij materialov pa smo zaupali ing. Koširju. Uspeh je bil popoln, saj so tudi izkušnje glede kvalitete, ki jo zahteva naš kupec IKEA s Švedske, in izredno lepo oblikovani naravni materiali prispevali svoje. Program smo prvotno namenili domačemu trgu, vendar je zanimanje kupcev zanj presenetljivo. Povabili so nas, da se z njim predstavimo na sejmu v Parizu, Kölnu in Kopenhagenu. Tako torej lahko upravičeno pričakujemo, da nam bo v prihodnjem letu uspelo izvoziti nekaj več ... nekaj čisto našega!

Tekst in foto: Tk. L.

SKUPNE SLUŽBE SIS V NOVE PROSTORE

Vse občane obveščamo, da se bodo z januarjem 1985 Skupne službe SIS občine Žalec preselile v nove poslovne prostore Pečnikova 1, Žalec, (bivši poslovni prostori Sigme).

KOTO TOZD INDE

S sodobnejšimi stroji

kvalitetnejši proizvodi

Potem ko so se delavci Inde Vransko odločili, da ostanejo v sestavi KOTA, so sprejeli tudi sanacijski program. V razgovoru z direktorjem TOZD smo želeli izvedeti, v koliki meri jim je ta program uspelo uresničiti.

Sav. občan: Kakšna je vaša ocena letošnjih gospodarskih rezultatov?

Franc Štrukelj: Čeprav je eno leto kratko obdobje za sanacijo, pa smo z doseženimi rezultati zadovoljni. Plan proizvodnje za letošnje leto smo v enajstih mesecih že dosegli. Fizični obseg proizvodnje smo povečali v usnjarni in konfekciji, medtem ko je bila proizvodnja v kovinarskem servisu manjša zaradi manjšega števila delavcev in pomanjkanja aluminijaste pločevine. Povečali smo tudi produktivnost, na gospodarske kazalce pa so vplivale tudi cene. Rezultati gospodarjenja pa so omogočili večjo rast osebnih dohodkov, saj so ti bili v preteklosti izredno nizki in nestimulativni.

Sav. občan: Kako ocenjujete izvozne rezultate?

Franc Štrukelj: Za ustrezno

kakovost izdelkov potrebujemo tudi dobre materiale, ki pa jih je na domačem tržišču težko dobiti. Zato smo prisiljeni materiale uvažati, za kar pa potrebujemo devize. Na konvertibilno tržišče prodamo polovico proizvodnje. Prevezli smo tudi tako imenovani lon posel.

Sav. občan: Kako uresničuje te program sanacije?

Franc Štrukelj: Program za letošnje leto smo v glavnem uresničili, razen uvoza sodobne opreme za konfekcijo, kasnitev pa ni nastala po naši krivdi. Za 35 novih strojev, s katerimi bomo dosegali večjo produktivnost, smo namenili štiri milijarde starih dinarjev. Z novimi stroji bomo lahko razširili program in kvaliteto proizvodov.

Nasploh pa je naš cilj izboljšanje kakovosti proizvodov, zato proizvodnje ne nameravamo širiti, pa tudi druge izmene zaenkrat ne predvidevamo. To pa ne pomeni, da ne bomo povečali fizičnega obsega, saj planiramo za naslednje leto povečanje v usnjarni za 30 odstotkov in v konfekciji za 50 odstotkov.

Sav. občan: In kakšna je torej vaša bodoča usmeritev?

Franc Štrukelj

Franc Štrukelj: V prihodnje nas čaka predvsem posodobitev proizvodnih postopkov, organizacija dela in skrb za strokovne kadre.

jk

INSTITUT ZA HMELJARSTVO IN PIVOVARSTVO ŽALEC

RAZISKOVALNA DEJAVNOST STROKOVNJAKOV OBRODILA SADOVE

Pomembno in zahtevno nalogo pospeševanja hmeljarske proizvodnje, uvajanja nove tehnologije v to proizvodnjo in vzgajanje novih hmeljskih sort že več kot trideset let opravlja Institut za hmeljarstvo in pivovarstvo v Žalcu. Z žlahtnenjem hmelja so dosegli boljše in večje pridelke savinjskega goldinga, v proizvodnjo pa so uvedli tudi nove sorte hmelja kot so: apolon, ahil, atlas, auroa, in B sorte: bobek, blisk in buket. Njihovi strokovnjaki si prizadevajo, da bi vzgojili še nove sorte hmelja, ki bi poleg goldinga ustrezale tudi zahtevam hmeljske trgovine, še podaljšanemu času obiranja in bi bile manj občutljive za strojno obiranje. Poleg teh prizadevanj na področju hmeljarske proizvodnje določajo na inštitutu tudi pivovarske vrednosti novih hmeljnih sort, ječmena in slada.

Inštitut za hmeljarstvo je ustanovila okrajna zadrzna zveza in v njem so do leta 1976 razvijali le znanstveno in raziskovalno dejavnost za hmeljarsko proizvodnjo. Po tem letu so svojim raziskavam dodali še pivovarstvo in se tudi ustrezno preimenovali. Od tega leta naprej ima inštitut več oddelkov in sicer: oddelke za hmeljarstvo, varstvo rastlin, agrokemijo in pridelovalno tehnologijo, za kmetijsko ekonomiko, oddelke za pivovarstvo, poskusni obrat in hmeljarsko komisijo.

Na oddelku za varstvo rastlin preučujejo bolezni, škodljivce in plevel v hmeljiščih in skrbijo za zatiranje le-teh. Hmeljarska komisija opravlja evidenčne in administrativne naloge za slovenske hmeljarje, ocenjuje kakovost hmelja, označuje hmelj in izdaja potrdila o izvoru hmelja ter skrbi za dober sloves slovenskega hmelja v tujini.

S pomočjo njihove raziskovalne dejavnosti se je v zadnjih letih bistveno spremenila tehnologija obiranja in obdelave hmeljskih površin. Za obdelavo enega hektarja hmelja potrebujejo hmeljarji bistveno manj delovnih ur kot so jih še pred dvajsetimi leti. Velik napredek so naredili tudi v zaščiti hmelja. Število škodljivcev še vedno narašča, tako da si morajo prizadevati, da bo škoda zaradi teh čim manj,

saj je od tega odvisna tudi količina in kakovost hmelja.

Izobraževanje hmeljarjev in dajanje nasvetov je pomembna naloga inštituta. Poleg tega v vsaki hmeljski sezoni analizirajo okoli osemsto vzorcev zemlje in ugotavljajo njeno kakovost in vlažnost. To je pomembna naloga predvsem v suhih letinah, da predvidijo čas zalivanja. S pravočasnim namakanjem lahko hmeljarji dosežejo tudi do trideset odstotkov večji pridelek hmelja. Na žalost pa ugotavljajo, da so hmeljarji z namakalnimi napravami preslabo opremljeni. V prizadevanjih, da bi se obdelovanje hmelja izboljšalo, so skupaj s Hmežadom razvili stroj za izkopavanje jarkov pri sajenju hmelja. Naloga pospeševalne službe pri inštitutu je tudi v tem, da uvede in razširi v proizvodnjo nove tehnologije. Še vedno pa ostaja odprto vprašanje kakovostnega sušenja hmelja. Zato na inštitutu preizkušajo novo hmeljsko sušilnico, v kateri bo možna boljše regulacija zraka.

Poleg prizadevanj da bi se hmeljarska proizvodnja čim bolj razvila, v zadnjih letih raziskujejo tudi možnosti pridelave zdravilnih rastlin, skrbijo za dobro seme in povezujejo proizvajalce zdravilnih rastlin s predelovalno industrijo. V svojem nasadu imajo okoli dvesto zdravilnih rastlin z vsega sveta, in je ta nasad edini primer te vrste v Sloveniji.

CILJ ŽLAHTNENJA HMELJA JE URESNIČEN, KO GA PRIZNA TRGOVINA

Z razvojem novih hmeljskih sort so na inštitutu dosegli pomemben napredek v proizvodnji hmelja. Ker pa se potrebe tržišča spreminjajo, bodo že v prvih mesecih prihodnjega leta registrirali nove hmeljske sorte, ki so rezultat dolgoletnega dela in s tem žlahtnenja hmelja.

Nove sorte pridobivajo s križanjem različnih moških in ženskih rastlin. V začetkih žlahtnenja hmelja so hoteli izboljšati le kakovost savinjskega goldinga, s tem pa so očistili hmeljišča tujih

sort: žateškega, špaltškega, dubskega, urtemberškega in neplodnega hmelja.

Po letu 1960 so si zastavili obširnejši in zahtevnejši sklop nalog s tega področja. S križanjem naj bi pridobili sorte z veliko količino alfa kislin, izboljšali odpornost na strojno obiranje, dosegli visok pridelek in prijetno hmeljsko aromo. Po letu 1980 pa hmeljska trgovina zahteva hmelj, ki bo podoben savinjskemu goldingu, bo manj občutljiv na strojno obiranje, imel visoke pridelke in bo bolj odporen na okuženost z raznimi boleznimi. Nova sorta mora biti hkrati tudi kasnejša. To so delno že razvili, v prihodnjih

letih pa bodo razvili še hmelj, ki ga bodo obirali pred savinjskim goldingom.

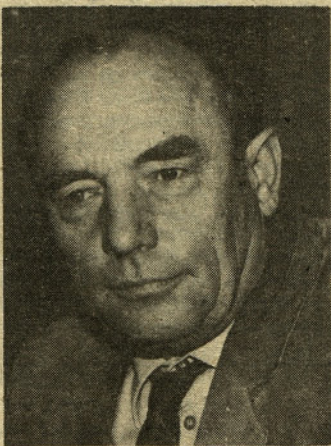
Za uresničitev teh ciljev določajo genetsko vrednost nekaterih roditeljskih generacij. Tako letno naredijo okoli deset križanj različnih vrst, v tujini pa jih naredijo okoli petdeset. Zato so pred križanjem potrebne dobre priprave. Tako na inštitutu že vrsto let zbirajo genotipe hmelja z vsega sveta, ki jim služi kot genska banka. Namen tega je ohranjanje genetske baze tudi za prihodnje generacije. V Žalcu imajo nasad ženskih rastlin, v Zabukovici pa nasad moških rastlin, ločenost je zaradi prostorske izolacije.

V mikro pivovarni na pivovarskem oddelku preizkušajo vrednost novih hmeljskih sort v pivovarniški proizvodnji.

Te vrednosti zadnja leta sproti določajo, medtem ko so savinjski golding nove A in B sorte določali potem, ko so že bile v proizvodnji.

Letno naredijo okoli tristo analiz ječmena, za selekcijske centre v Novem sadu, Zaječarju, Osijeku in Kragujevcu. Za jugoslovanske pivovarne pa redno analizirajo slad in pivo.

EP

Ernest Ermenc, direktor Inštituta za hmeljarstvo in pivovarstvo

V prihodnjih letih si bomo še prizadevali, da bomo dopolnili tehnologijo obiranja in predvsem obdelovanja hmelja, kar je za nas tudi glavni vir financiranja raziskovalnega dela na inštitutu. Udeleženi smo v delitvi celotnega prihodka od hmelja, pomemben vir zaslužka pa predstavlja tudi hmelj v našem poskusnem obratu.

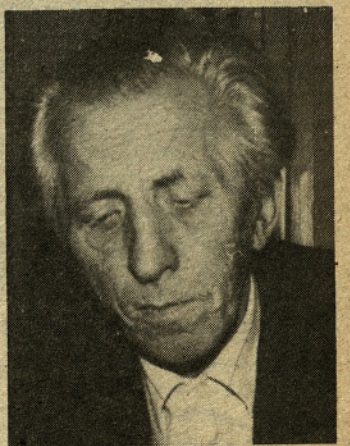
Dragica Kralj, raziskovalka za žlahtnenje hmelja

Veliko let traja, preden s selekcijo oziroma križanjem dobimo takšne sorte hmelja, ki ustrezajo vsem zahtevam hmeljske trgovine. V začetku prihodnjega leta bomo registrirali najmanj eno sorto. V bodoče pa si bomo prizadevali, da bi razvili sorto, ki bo čim bolj podobna savinjskemu goldingu, za bodoče generacije pa bomo razvili hmelj, ki bo rasel na nizkih opornikih.

Helena Žnidarčič, vodja oddelka za pivovarstvo

Na našem oddelku se v bistvu ukvarjamo s celotno hmeljarsko problematiko. Vse delo pa opravlja le pet ljudi, ki imajo veliko dela, saj procesov ne moremo krajšati. Za poslovno skupnost industrije slada in piva opravljamo naloge, kot je določanje vrednosti domačih hmeljnih sort, vpliv časa skladiščenja in kvaliteto hmelja in druge.

Milan Dolinar, vodja pospeševalne službe za hmeljarstvo

Velikega pomena za naše hmeljarje je izobraževanje, ki ga organizira Inštitut predvsem v zimskem času na sestankih tehnologov, seminarjih in podobnih oblikah. Na predavanjih ocenjujemo tudi dobre in slabe strani pretekle sezone.

REPORTAŽE IN ZANIMIVOSTI IZ NAŠIH KRAJEV

Trgovci in občani tokrat zatajili

Na policah v trgovinah je blago, ki je pomembno družbeno premoženje in je za marsikoga vse manj dosegljivo. S padcem standarda v trgovinah beležijo vedno več neopravičenega odtujevanja ali po domače: kraj. Kako trgovci čuvajo družbeno premoženje in kakšno je samozaščitno obnašanje občanov, smo se želeli prepričati v akciji, ki smo jo izvedli skupaj s komitejem za SLO in DSZ ter s postajo milice. Da ne bi koga zasrbeli prsti, smo se odločili, da ne izdamo kako smo akcijo namišljenih kraj izvedli, vendarle pa v poduk, nekaj ugotovitev.

Družbeno premoženje v nekaterih trgovinah ni ustrezno varovano, saj imamo še vedno pri-

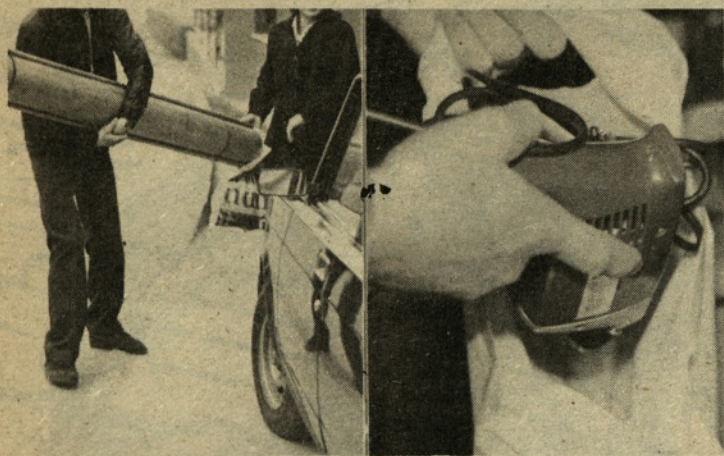
mere kot na pr. v trgovini Merkur v Preboldu, kjer peč za centralno kurjavo stoji nezavarovana ob cesti; ob našem obisku sredi dopoldneva pa je bilo odprto tudi skladišče na dvorišču, medtem ko sta poslovođa in skladiščnik stregla kupcem v trgovini. Koš pogače za trgovino je vedno tanjši, zato se odločajo za varčevanje tudi pri zaposlovanju. Ker pa imamo v teh trgovinah samopostrežni način ponudbe, je jasno, da trgovci mnogo težje spremljajo obnašanje kupcev, v mislih imamo namreč tiste, ki blago odnesejo brez plačila, čeprav večja pozornost ne bi bila odveč. Mi pa smo v teh trgovinah hoteli preveriti samozaščitno obnašanje občanov. Ko smo pred Hmežadovo Blagovnico

zlagali odnešeno blago v osebni avtomobil in se na glas pogovarjali, kaj počnemo, nas je občan v osebni avtomobilu neprizadeto opazoval, pa tudi trgovcem ni ničesar sporočil. Na tekstilnem oddelku v blagovnici na Polzeli smo „kralji“ blago v neposredni bližini neke občanke, trgovki sta bili zaposleni z našimi kupci; zlagali smo ga vrečko in na zelo očiten način brez plačila tudi odnesli. Verjetno občanka niti pomislila ni, kaj se dogaja. Prav na to pa želimo opozoriti. Če govorimo, da je blago v trgovinah družbeno premoženje, potem se do njega ne bi smeli obnašati tako ravnodušno. In še nekaj smo opazili. Ko smo obiskali Namo v Žalcu in novo blagovnico v Pre-

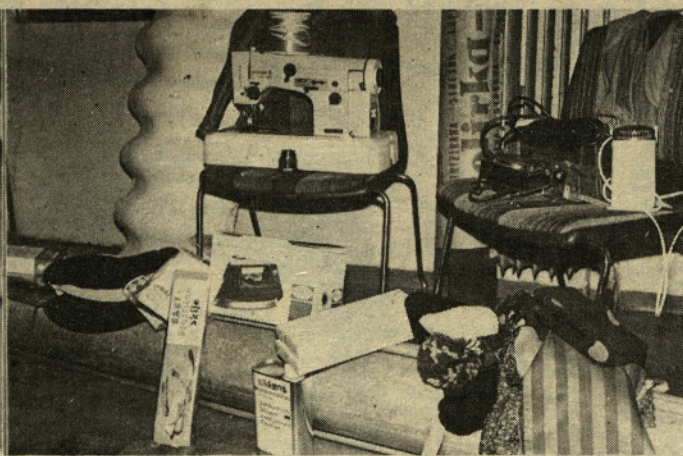
boldu, so bile trgovke zaposlene s čiščenjem prostorov, zato seveda niso moge biti pozorne na našo akcijo. Seveda smo akcijo z odgovornimi predstavniki trgovin analizirali, saj je bil naš namen, ne samo odkriti, ampak tudi opozoriti na napake. Za mnoge nepravilnosti seveda ni opravičila, so pa menili, da jih ekonomski položaj delavcev v trgovini, blaga kaznovalna politika in dolgotrajni postopki ne spodbujajo k aktivnejšemu odkrivanju neopravičenega odtujevanja družbenega premoženja v trgovinah.

Sicer pa so nam trgovci pripovedovali zanimive dogodke o ljudeh, za katere si nikoli ne bi mislili, da so zašli na takšno pot.

jk

Med akcijo ...

Končni izkupiček ...

Zaključene 21. sindikalne športne igre

Vedno več sodelujočih

V Domu krajanov na Gomilskem je bila v začetku decembra zaključna prireditel 21. sindikalnih športnih iger žalske občine. Na njej so organizatorji podelili priznanja in pokale najboljšim tekmovalcem. Poleg njih so

posebna priznanja prejeli še športniki, športnice in ekipe, ki sta jih podeljevala naše uredništvo ter Občinska zveza telesnokulturnih organizacij iz Žalca.

Na letošnjih sindikalnih športnih igrah je sodelovalo okrog

4000 delavcev iz 32-ih delovnih organizacij. Fantje in dekleta so se pomerila v 12-ih športnih panogah.

V tekmovalnem delu so se med članicami letos najbolje odrezale delavke Tovarne nogavic Polzela, Vzgojno-varstvenega

zavoda Žalec ter Juteksa; med starejšimi člani delavci Sip-a, Ferralita in Juteksa, med veterani pa delavci osnovne organizacije sindikata delavcev pri obrtnikih, Sipa in Juteksa. Med mlajšimi člani so prva tri mesta osvojili Sip, OOS delavcev pri obrtnikih ter Ferralit. Ekipe Sipa je prejela tudi prehodni pokal občinskih sindikalnih športnih iger.

Glede na množičnost pa so bili rezultati naslednji: **Delovne organizacije do 100 zaposlenih:** 1. Avtoprevoz Sempeter, 2. Zavod za načrtovanje Žalec, 3. Druženopolitične organizacije in Postaja milice Žalec; **Delovne organizacije do 300 zaposlenih:** 1. VVZ Žalec, 2. Minerva, 3. Lik Savinja Sempeter. **Delovne organizacije do 500 zaposlenih:** 1. Juteks, 2. Ferralit, 3. Garant Polzela. **Med delovnimi organizacijami nad 500 zaposlenih** pa so prva tri mesta osvojili delavci Sipa, Tovarne nogavic Polzela in Tekstilne tovarne Prebold.

Na zaključni prireditvi na Gomilskem smo delavci našega uredništva podelili tudi priznanja najboljši športnici, športniku in ekipi v občini po izbiri bralcev. Med dekleti ste bralci izbrali kegijavko Tončko Pečovnik iz Prebolda, med fanti košarkaša Aleksandra Govca, prav tako iz Prebolda, ter Šahovski klub Žalec. Za letošnje tekmovalne uspehe pa so priznanja Občinske zveze telesnokulturnih organizacij prejeli Jože Verdev, Radovan Čilenšek, Mira Kuder, Mojca Voh, Suzana Urišek, Darko Dimec, Franjo Ažman, Smučarsko društvo Braslovče-Andraž, Strelska družina Žalec in Šahovski klub Žalec.

Proglasitev športnih rezultatov in športne igre so organizirali člani občinskega sindikalnega sveta, sodelovali pa so člani Občinske zveze telesnokulturnih organizacij, TKS, naše uredništvo ter novinarji Novega tednika in radia Celje. Slednji so pripravili tudi program na Gomilskem, na katerem so se zelo uspešno predstavila, poleg številnih drugih sodelujočih, tudi dekleta domačega dekliskega pevskega zbora.

Pokrovitelji zaključne prireditve in javne radijske oddaje so bili tokrat delavci Tekstilne tovarne Juteks iz Žalca.

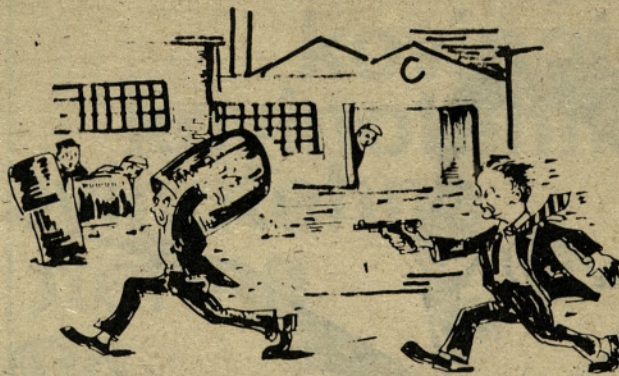
Irena Jelen
Foto: T. Tavčar

Priznanja in pokale delavcem-športnikom sta podelila predsednik občinskega sindikalnega sveta Branko Povše ter predsednik komisije za šport in rekreacijo pri OS ZSS Vinko Banovšek.

Dobitniki priznanj in športniki leta po izboru bralcev Savinjskega občana: Aleksander Govc, Tončka Pečovnik in v imenu Šahovskega kluba Žalec Mitja Urišek.

Novoletna nagrada

Alojz Zgubar, direktor podjetja Kotel, in njegov komercialni Dolf Telebnik sta rožnatih obrazov sedela za obloženo mizo na terasi hotela Sončni Žarek. Gostitelji, s katerimi sta maloprej podpisala pogodbo o dobavi kotlov za žganjekuho, so ju počastili s pečenim kozličem in najboljšimi vini, kar jih je premogla hotelska klet.

Sedela sta tam, jedla pečenega kozliča in ga zalivala z rujnim vinom ter si mela roke nad imenitno kupčijo, poslom, ki jim bo po napovedih komercialnega Dolfeta Telebnika prinesel vsaj okroglo milijardo čistega.

Doma sta v podjetju Kotel sklicala kolektivni sestanek in delavcem zaupala, da so dobili imeniten posel, ki jim bo prinesel vsaj milijardo čistega. Ob takšni novici so se delavci obližili in rekli: „Če je tako, pa dajmo!“ Izdelovali so kotle za žganjekuho od zore do mraka, pa tudi vse proste sobote, in se že veselili novoletne nagrade, ki jim je bila obljubljena.

Ko so se ob sobotah zvečer utrujeni vračali z dela in so jim žene očitale, da zanemarjajo družino, so se nasmihali in tolažili boljše polovice z obljubljenimi novoletnimi nagradami. Proizvodnja kotličev pa ni tekla tako, kot so predvideli. Na trgu je primanjkovalo materialov, pa tudi dražili so se. „To ni naša stvar, o tem odločajo vodilni!“ so rekli delavci.

Ko pa se je poletje prevesilo v jesen in se je približalo novo leto, se je začelo šušljati, da se vodilni pripravljajo zaradi sklenjenega posla in da novoletne nagrade najbrž ne bo.

To je bil za delavce, ki so se vse leto znojili pri izdelovanju kotlov, mrzel tuš. Nekega dne pa je završalo. Delavci skoraj niso verjeli očem, ko so zagledali, kako direktor Zgubar z revolverjem v roki teče za komercialistom Telebnikom in mu grozi, da ga bo zgetel kot palačinko. Preganjani si je v samoohranbi na glavo poveznili kotlič in stekel na bližnji travnik. „O ti prekleti kotli!“ je jadikoval, odvrgl kotel in pogledal, kje je direktor. Med tem, ko se je komercialni zaprl v stanovanje in čakal, kaj bo, so v podjetju sklicali sestanek in direktor je rekel delavcem: „Moramo vam priznati, da smo pri kotlih namesto dobička prideli eno milijardo izgube in tako

ne bo novoletnih nagrad. Za vse to pa je kriv nihče drug kot komercialni Telebnik, ki nas je s svojo kalkulacijo speljal na led. Predlagam, da ga suspendiramo, sicer nam bo še kakšno zagodel.“

„Novoletne nagrade ne bo!“ so odsekali delavci dolgih obrazov in jezni zrl v direktorja Zgubarja. Potlej se je železokrivlec Polde, ki dela najdlje v podjetju, oglasil:

„Lahko je reči, novoletne nagrade ne bo, kaj pa mi, ki smo garali vse proste sobote, da nam je znoj teklo po hrbtih?“

„Tako je, kaj pa mi?“ so približali delavci in dvigali žuljave roke. Direktor Zgubar pa jih je gledal, kot bi imel kost v grlu. „Sedaj je, kar je, z izgubo se bo treba sprijazniti, Telebnik pa ne sme več v podjetje,“ je dejal Zgubar.

„Kdo je za suspenz komercialnega, naj dvigne roko?“ je predlagal predsednik delavskega sveta. Suspendirali so ga enoglasno.

Potlej so se porazgubili po delovišču, z nogami brcali v te preklete kotle, preklinjali vodilne in premišljevali o milijardni izgubi, ki jo bo treba pokriti.

Vrtavka

OBRTNO ZDRUŽENJE
ŽALEC

Vsem občanom in delovnim ljudem
želimo

**SREČNO IN USPEŠNO
NOVO LETO 1985**

TOZD INDE
VRANSKO

želi vsem občanom, delovnim ljudem in poslovnim sodelavcem

**SREČNO IN USPEŠNO
NOVO LETO 1985**

DOBRIH ŽELJA IN NAČRTOV NE BI SMELI POZABITI

Želja za srečo, zdravje v prihodnjem letu in stiskov rok bo v teh dneh čedalje več. Novo leto prihaja in vsi potihem upamo da bo lepše in boljše. Kako pa se na prve dni novega leta pripravljajo naši občani — kako jih bodo preživel in kaj si za novo leto najbolj želijo, smo jih spraševali. Takole so povedali:

Marjeta Samec, uslužbenka,
Vrbje:

Silvestruvala bom kar doma, predveseno zato, ker imam majhnega otroka in zato bi težje za dajl časa dobila varstvo. Tako bova z možem kar sama dočakala novo leto, ob televiziji in mogoče ob šahu. Rada bi koga povabila, pa imava premajhno stanovanje. Želja imam veliko, le da bi težko odgovorila, kaj si poleg zdravja še najbolj želim. Kajti če bo zdravje, se bodo tudi ostale želje že sproti uresničevale. Seveda je novo leto prelomnica in mogoče prav zato toliko govorimo o načrtih in željah.»

Slavko Pader, upokojenec,
Griže:

*Želja za novo leto imam toliko, da bi jih komaj v treh dneh vse naštel. Zelo bi mi zadovolj, če bi upokojenci dobivali nekoliko debelejšje kuverte. Novo leto bom pričakal doma, ker je predrago, da bi si lahko privoščil razkošno in drago silvestrovanje. Zapeli bomo kakšno pesem in bomo vsaj takrat dobre volje. Vrsto let smo organizirali silvestrovanje

Marjeta Samec

v kulturnem domu v Grižah, ki ni minilo brez mene in kjer sem vedno pomagal.«

**Jožica Razboršek, natakarka,
Vransko:**

»Že dvajset let sem zaposlena v gostinstvu in do sedaj še nisem bila prosta nobenega prvega januarja. Zato si niti ne morem zamisliti »napornejšega« silvestrovanja. Čeprav ne verjamem, da bo bolje, si še vedno želim, da bi prihodnje leto boljše živeli. Sicer pa bolj malo pričakujem od leta, ki prihaja; ko sem bila mlajša, je bilo to drugače. Delo pred

Slavko Pader

prazniki pa bo za gostinske delavce še posebej naporno. Marsikdo si ob teh dneh da duška in to tudi ni vedno prijetno.«

Valter Trop, načelnik postaje,
Žalec:

Železničarji tudi za novoletne praznike ne bomo prosti. Del zadnjega dne bom v službi, ko bodo nekateri že pošteno praznovali. V našem tozidu bomo pripravili zaključek leta in pripravili obdaritev za otroke naših delavcev iz drugih republik. Delali bomo tudi vse praz-

Jožica Razboršek

nične dni in na to navajamo tudi stranke predvsem zaradi pomanjkanja vagonov. Tako je pri nas novo leto čisto navaden dan in takrat moramo biti toliko bolj budni glede na to, da se vsi veselijo. Le ena sprememba bo — spet bomo starejši za leto dni.«

Albina Gajšek, konfekcionarka,
Vinska Gora:

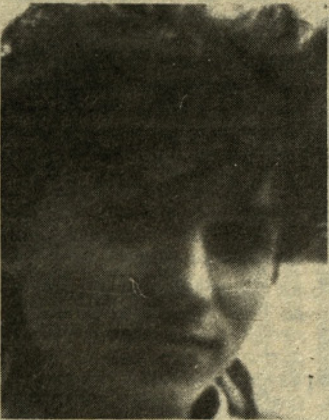
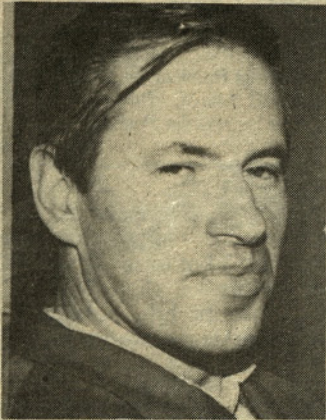
»Silvestrivala bom doma, za novo leto pa bom obiskala prijatelje in sorodnike. Vse je že tako drago, da bi za silvestrovanje morala poštno seči v žep. Poleg tega pa je potrebno še koga obdariti. Dnevi okrog novega leta so nekaj posebnega, vsi se na kaj pripravljajo, delamo načrte in si marsikaj želimo. Žal pa po praznovanju vse prevečkrat pozabimo na vse lepe želje in čas teče naprej tako kot v starem letu.«

Peter Ajdič, lanser proizvodnje, Prebold:

Novo leto bom dočakal kot običajno. V delovni organizaciji Ferrarit bom nekaj dni prej nazdravil novemu letu. Kako bom potem dočakal novo leto, se ne vem po vsej verjetnosti se bom kar sprosti odločal. Naizbrž bom odšel k tanci na kmetijo v Tabor. Novo leto je običajen dan, obrne se list na koledarju in datum se začne na novo pisati. Za prihodnje leto si želim, da bi naša temeljna organizacija Ferralita, strojni obrti, uresničila vse naloge, ki smo si jih zadali, ker je od tega odvisen debelejši kos kruha.

Valter Trop

Albina Gajšek

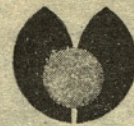
Peter Ajdič

Marjana Natek

kovi
kovinote
kovinotehna
vinotehna
otehna
na

**Srečno
novo leto
1985**

**vaš
poslovni
partner
doma
in
v tujini**

**HRANILNO KREDITNA SLUŽBA
KMETIJSTVA IN GOZDARSTVA
ŽALEC o. sub. o.**

SREČNO NOVO LETO 1985

Novoletna nagradna križanka

Pokrovitelj: Zarja Petrovče. Med praviimi rešitvami, ki jih morate poslati najkasneje **do 10. januarja 1985** na naslov uredništva, bomo izžrebali tri nagrade: **2.000 din, 1.000 din in 500 dinarjev.**

EN DAN V KRAJEVNI SKUPNOSTI PONIKVA

Dolina jim je ostala bližja,
a je še vseeno daleč

Malo je bilo nekdanjih domačij na ponkovski planoti, v tem svetu pod obronki Gore Oljke in Klumberka, kjer so ljudje brezskrbno zajemali vodo iz svojih vodnjakov. Suša je bila njihov največji sovražnik, sonce njihov zvest spremljevalec.

A odslej bo v tem delu Savinjske doline drugače. Nič več ne bo videti žensk, ki bi v brentah nosile vodo, ne kmetov, ki bi jo v sodih vozili iz bližnjih izvirov. Kajti v ta razkosani svet z globokimi in ozkimi dolinami je letos po vodovodnih ceveh končno priteklo toliko vode, kolikor jo potrebujejo.

POLEG VODOVODA ŠE NOVE CESTE

Izgradnja vodovoda Kala—Studence—Ponikva je bila letos ena osrednjih nalog v krajevni skupnosti Ponikva. Oskrba z vodo bo tako boljša, vendar še vedno ne zadovoljiva, še zlasti v Stebovniku in v Podkraju ter na sami Ponikvi, kjer so vodovodi že povsem dotrajani. Poleg dotrajanih vodovodov bo še vedno ostal tudi problem požarne varnosti, saj zmožljivi-

vost tamkajšnjih virov zadoštuje le za najnujnejše, ne pa tudi za gašenje kakšnih večjih požarov.

Poleg vodovoda so krajanje Ponikve letos največ naredili na področju cestnih povezav.

V program so zapisali in do konca leta tudi uresničili posodobitev ceste v Studencih, med Ponikvo in Srednjo vasjo ter od Srednje vasi proti Kalam. Ob teh poteh v dolini pa niso pozabili tudi na povezo-

lino. Letos so iz tega programa uresničili štiri cestne odseke, zbrani denar pa oplemenitili s svojim delom.

Vse te dosedanje in nove ceste pa so v takšni krajevni skupnosti kot je Ponikva pravzaprav le kapljica v morje.

Komaj za silo so uredili kategorizirane ceste, poleg njih pa imajo še preko 20 km lokalnih, nekategoriziranih poti.

Slabe so, dotrajane, cesti pravzaprav komajda podobne, največ težav pa imajo z njimi v zimskem času. Krajevna skupnost namreč dobi — po besedah predsednika sveta krajevnih skupnosti — denar za zimsko službo le za dobre 3 km lokalnih cest, ostali km pa gredo v strošek krajevnih skupnosti. Že lani so morali za pluzenje in posipavanje cest odšteti 70.000 din. letos si o stroških sploh ne upajo razmišljati.

BO IZLETNIK ŠE VZTRAJAL?

Ponkovljani so letos v svoj program dela vključili tudi izgradnjo štirih avtobusnih postajališč. Tu so se jim stvari malce zatakale. A še bolj kot pri samih postajališčih jim stvari uhajajo z rok pri organiziranju rednih avtobusnih zvez.

Trenutno imajo dobro organiziran prevoz proti Titovemu Velenju, prav tako so lepo poskrbeli za prevoz najmlajših. Le avtobusnega prevoza med Ponikvo in Zalcem oziroma Celjem preko Velike Pirešice jim ne uspe in ne uspe

organizirati. Veliko je bilo že papirnate vojne v zadnjih letih, a zadnje bitke še niso izbojevali. »Predvsem po zaslugi delavcev Izletnika,« je menil predsednik sveta krajevnih skupnosti. »ki nimajo posluha za bolj oddaljene kraje in gledajo le na svoj zaslužek.«

Kdaj bodo ta problem rešili, ne vedo, upajo le, da bo to čimprej. Poleg bitke za redno progo pa bijejo tudi bitko za

Osebna izkaznica kraja

število prebivalcev: 774
kmečko prebivalstvo: 213
zaposleni: 240
število gospodinjstev: 192
naselja: Ponikva z zaselki Srednja vas, Brezovo in Spodnja Ponikva; Studence z zaselki Marof, Stebovnik in Vrhe ter naselje Podkraj

postajo v Socki. Iz marsikatero domačije morajo namreč ljudje po 3 km in še več pešati do Pirešice ali pa Vodos-teča, zato bi bila postaja v Socki marsikomu dobrodošla.

KMALU VEČ TELEFONSKIH PRIKLJUČKOV

Redni avtobus bi omilil osamljenost planote, telefon bi jo do kraja odpravil. Izgledi zanj pa v zadnjem času niti niso tako zelo slabi.

Trenutno imajo na Ponikvi dva aparata iz Titovega Velenja in eno javno govorilnico, pa še ta dela le kakšna dva meseca na leto. V naslednjih mesecih naj bi Ponikva skupaj s sosednjo krajevno skupnostjo Galicija dobila sedanjo petrovsko centralo. Če bodo dogovori uspešni, bodo Ponkovljani dobili 50 priključkov.

Z deli bi radi pričeli čimprej, vendar morajo delavci PTT-ja prej izdelati projekt, predračun in pripraviti kup drugih papirjev, ki bodo obema krajevnima skupnostima najbrž samo zvišali stroške.

In ko smo že ravno pri delavcih PTT-ja — ti jim nasploh povzročajo najbolj sive lase. Po tistem, ko so jim že nekaj časa dnevno dostavljali pošto, razen ob sobotah, se jim bo sedaj začelo dogajati, da bodo pošto prejeli le enkrat na teden. Jezijo se v krajevni skupnosti, jezijo se v šoli, jezijo se krajanje, saj pošta prihaja ponavadi zmeraj nepozno. Krivde Ponkovljani ne valijo toliko na tistega poštarja, ki ubira pot med njihovimi domačijami, temveč bolj na samo organizacijo poštne službe. Ljudje vedo, da ni denarja, da je težko dobiti dobre poštarje, ne razumejo pa tega, da morajo biti ljudje v hribih vedno potisnjeni na rob.

ŽIVAHEN UTRIP KLJUB PROSTORSKI STISKI

Da ne boste mislili, da ljudje na Ponikvi samo jadicujejo. Sploh ne. Sami znajo zavijati rokave, radi pohvalijo tisto, kar se pohvaliti da, silno so gostoljubni in prijazni obraz kažejo obiskovalcu na vsakem koraku.

Ponkovljani so znani tudi po tem, da znajo dobro in lepo zapeti, o čemer pričajo mešani, ženski in mladinski zbor. Malce težav imajo sicer z oddaljenostjo zborovodje, pa z dobro voljo premagajo tudi

Kuštrov Johan — eden najstarejših Ponkovljanov

Če boste med Ponkovljani povprašali za Ivana Cokana, vas bodo domačini čudno pogledali. Če pa boste vprašali za Kuštrovega Johana — o njem vam bo vsakdo vedel povedati besedo ali dve. O tem, kako zna pogovor vedno na smešno plat obrniti, ali o tem, da mu nikdar ni bilo težko poprijeti za delo pri sosedu, sovaščanu ali pa vam bo morebiti pripovedoval o tem, kakšen veseljak da je Kuštrov Johan.

Tam, čisto na koncu makadamske, pravzaprav že kar gozdne poti v Studencih, stoji njegova hišica. Že od daleč je moj prihod opazoval prijazen kuža in opozarjal nanj Kuštrovega Johana, ki je nekaj brkljal okrog voza na dvorišču.

Ko mi segam v roko, njegov stisk je močan in krepak, kot se za pravega kmečkega očanca spodobi, se malce razgledam naokrog. Pod mano visi breg strmo navzdol, nad hišo se dviga strmo navzgor, še tisto malo zemlje, ki jo je videti izpod suhe trave, pa je težka, rdeča in mastna ila. „Pa ste vse življenje prebil tukaj,“ sem bila radovedna? „Skozi, kako pa misliš.

Tukaj sem bil rojen,“ je razložil, „in tukaj bom ostal,“ je še pribil.

Usodo so mu v kmečko zibel položile rojenice pred 78-imi leti. Trda je bila ta usoda, v njej se je prepletalo le delo v tovarni z delom po okoliških bregovih, ki so iz Johana hoteli iztisniti srce in dušo, preden so mu dali svoje borne darove. Na teh hribi je morebiti lepo izletnikom, domačinom biti ne more. Naj so hribi še tako lepi, hudičevu jih prekolneš, če moraš dan na dan v breg, pa spet nizdol.

Johanu danes niti ni treba več gristi kolen v strmi breg dan za dnevom. „Veste,“ se je takoj razgovoril, „nazadnje sem 15 let delal v Ferralitu, sedaj pa jim že 18 let jemljem tiste dinarje.“ Razpotegnil je usta v nasmeh in dodal, da je pravzaprav vse skupaj le „tringelt, tisti milijon pa sto, kolikor dobivam. Včasih nas niso nič prijavljali po delavnicah, zato pa imam le polovično pokojnino. Pa saj ne bo nič bolje, tudi če bom glasen,“ je modroval.

V prijazni kmečki kuhinji je tekel pogovor. O tem, kako je moral Johan med vojno na delo v Nemčijo, o njegovih dveh ha zemlje, ki je silno težka in jo je težko ukrotiti, pa o tem, da ima še edini tam naokrog vprežno živino, da sta si otroka, ki sta prišla na svet, potem ko sta se vzela z dekletom iz bližnje domačije, poiskala debelejši kos kruha v dolini. O tem in še o marsičem drugem se je razgovoril moj sogovornik.

Med pogovorom je sklenil roki, se oprl ob rob mize in kar oživel je njegov obraz, obkrožen s sivimi lasmi, ko je nadaljeval svojo pripoved o tem, kako lepo je zdaj na njegovi domačiji, ko so mu pred kratkim napeljali vodo. „Zmeraj sem govoril, da je voda več vredna kot pa luč,“ je razpredal svoje misli. „V hlevu in v hiši jo imam,“ je bil zadovoljen.

Ponosen je bil Johan na to svojo pridobitev. Kot je vsemu hudemu navkljub ponosen na svoj kos rdeče zemlje, na svojo v breg prislonjeno domačijo, ponosen na to, da ga ljudje radi sprejmejo medse.

NA PONIKVO JE PRIŠLA TUDI TOMŠIČEVA BRIGADA

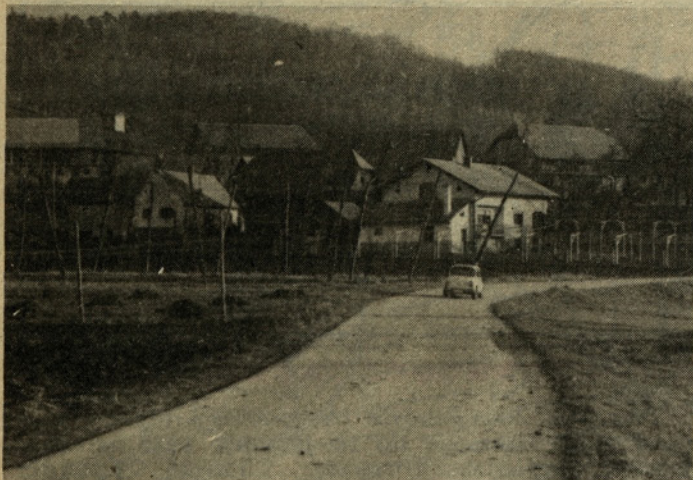
Aprila 1944 so na Ponikvi ustanovili krajevni odbor Osvobodilne fronte. Ponikva je veljala za osvobodeno ozemlje in tam je bil nekaj časa tudi Okrajni odbor OF. Zaradi velike oddaljenosti in konspiriranih bolnic v Gornji Savinjski dolini so bili na tamkajšnjem področju od leta 1944 bunkerji za lažje ranjenke. Leta 45 so se tam spopadli borci Tomšičeve brigade z Nemci. Leta 1966 so okoliš spominsko obeležje padlim, ustreljenim in v taboriščih umrlim Ponkovljanom.

to. Brez zvrhane mere dobre volje najbrž tudi ne bi mogli nastopati v njihovi dvorani, ki si tega imena niti ne zasluži in je bolj pošteno, če ji pustimo kar njeno prvotno ime:

hmeljska sušilnica. V njej potekajo tudi vse ostale prireditve, z njo morajo biti zadovoljni tudi člani Kulturnega društva Risto Savin, ki so v zadnjem času precej poživili svoje delo, in tudi vsi predstavniki krajevnih skupnosti in družbenopolitičnih organizacij.

Hmeljska sušilnica je namreč edini uporaben prostor na Ponikvi. Imajo sicer tudi šolo, vendar je prav tako stara, potrebna obnove, kar se ji obeta prihodnje leto, njeni prostori

IRENA JELEN

Hiše so raztresene po okoliških bregovih, le redko so takole strnjene skupaj

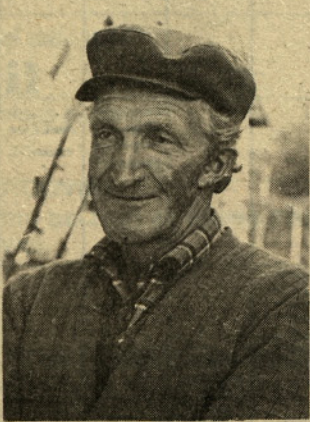
Tovarni, obrt v povojih

Če bi pred nekaj desetletji ubirali pot skozi ponkovska naselja, bi marsikje naleteli na oglarje, ki so tam naokrog kuhali oglje še do konca prve svetovne vojne. Poleg njih pa še na domačine, ki so iz bukovega lesa pripravljali takimenovani potoš za potrebe steklarske industrije. Nekateri domačini so žgali apno, v zimskih večerih pa so se marsikje poskušali v izdelovanju lesenih vil in grabelj, ki so zatem našle lastnika na bližnjih sejnih.

Danes je vsa ta dejavnost le še bolj ali manj lep spomin, ljudje tam naokrog pa si služijo vsakdanji kruh z delom v bližnjih tovarnah ali pa s kmetijstvom. Obrt je na Ponikvi še v povojih, pravzaprav le dve gostilni in še privatnik ali dva, ki si šele utirata pot, je moč najti v tej krajevni skupnosti. Potrebe po obrtnih dejavnostih pa so veliko večje, zlasti pogrešajo frizerja, kovača, mizarja, avtoprevoznika in pa mojstra, ki bi znal popraviti kakšen kmetijski stroj.

Ljudmila Sredenšek

Alojz Verdev

Ljudmila Volk

LJUDMILA SREDENŠEK, GOSTILNICA NA PONIKVI: „Začetek naše gostilne sega v leto 1969. Takrat smo imeli prostore v Zadržnem domu na Ponikvi, hkrati pa smo gradili novo stavbo, kamor smo gostilno preselili 1979. leta. Takrat se je promet povečal, prostori so bili lepši, boljši, pridobili smo tudi več sedežev. Sedaj jih imamo poleti preko 100, pozimi, ko ni terase, pa okrog 70.“

V gostilni sva zaposlena oba z možem, odprto pa imava vsak dan, razen torka. Mislim, da se nam na Ponikvi zelo pozna, ker nimamo nobene tovarne, da bi npr. pripravljali in kuhali delavcem malice, kot to počno drugod. Tako pa smo odvisni od tistih slučajnih obiskovalcev, ki zaidejo na Ponikvo.“

ALOJZ VERDEV, KMET S STUDENC: „S kmetijstvom se ukvarjam že 20 let. V glavnem sem se usmeril v živinorejo, poleg tega pa gojim tudi nekaj hmelja. Trenutno imam 20 glav živine, od tega 8 krav, ostalo so pitanci. Dnevno od dam okrog 25 l mleka. Sem član TZO Gotovlje in z njimi tudi tesno sodelujem. Stalno je treba kaj urejevati, kupovati stroje. Le-te nabavljamo v okviru strojne skupnosti. Poleg tega moramo gledati tudi na to, da na domačih 10-ih ha pridelamo kar največ hrane.“

Doslej smo precej vlagali v razvoj kmetije, za vnaprej pa bomo videli. Dobili smo okrog 50 starih milijonov kreditov, nekaj od zadruga, nekaj od banke, in to je treba zdaj poravnati. Pri tem pa nas najbolj tepejo obresti, zato bo v prihodnje težko najeti še sploh kakšen kredit.

LJUDMILA VOLK, GOSTILNICA NA STUDENC: „Z gostinstvom smo pričeli leta 1979. Prvi dve leti je bil promet še kar zadovoljiv, sedaj pa so svoje naredile cene bencina, tudi cene pijače. Poleg tega pa imajo ljudje v okoliških vaseh še sami nekaj domače pijače, take da si privoščijo le kakšno pivo.“

Gostilno, kjer je okrog 60 sedežev in kjer vsa dela opravljam sama, imamo odprto vsak dan popoldan, gostje pa lahko izbirajo med pečenicami, kračami, postrvmi, kotleti na žaru in še čem. Moram reči, da hrana še kar nekako gre v prodajo. Naši gostje so predvsem domačini, pridejo pa tudi od drugod. Res pa je, da je promet slabši v zimskih mesecih. Takrat je težko tudi za nas, saj moramo sproti ročno čistiti dovoz do gostišča.“

TRIJE DNEVI V MAKEDONSKI VASI TRKANJE

Srečanje naj bi bilo začetek tudi gospodarskega sodelovanja

Pozdravljanje z zastavicami na začetku vasi, stiski rok, pesem, in veselje vaščanov Trkanja ob sprejemu gostov iz Žalca oziroma Kmetijske zadruge Savinjska dolina je kratek opis sprejema Žalčanov v Makedoniji. Za prisrčen sprejem, ki so ga pripravili naši gostitelji, bi težko našli prave besede. Staro in mlado je sodelovalo, vsi so bili na nogah, da bi kar najlepše pokazali to, kar Slovencem tako primanjkuje.

S kruhom in soljo so nam postregli ob prihodu in s tem izrazili po starem slovanskem običaju, da smo dobrodošli v njihovih do-

programu, ki so ga pripravili. S pesmijo in plesom je folklorna skupina prikazala običaje naših gostiteljev, predstavili pa so se tudi pevci Savinjskega okteta.

Obisk v Trkanju ni bil le sodelovanje v televizijski oddaji, ampak sta se ekipi domačinov in Kmetijske zadruge Savinjska dolina pomerili še v nogometu, odbojki, šahu in v raznih šaliivih tekmovanjih, kot sta vlečenje vrvi in metanje kamna. Trkanjci so v nogometu gladko zmagali z veliko prednostjo, v vseh ostalih disciplinah pa so bili boljši Savinjčani.

predejo, tkejo, pletejo, vezejo ob pesmi in se ob marsičem pogovarjajo.

Za televizijsko oddajo Znanje-imanje bi dvorana zadržnega doma morala biti vsaj še enkrat večja, da bi lahko sprejela vse, ki so hoteli gledati snemanje za celotno področje jugoslovanske televizije. Poleg zanimivega kulturnega programa so se mladi pomerili v poznavanju kmetijstva. Žalsko občino je zastopala ekipa mladih zadržnikov iz Tabora in sicer: Renata Križnik, Milan Lesjak in Milan Kovčec.

Obisk Žalčanov v Trkanju naj se seveda ne bi končal le s tem

Stari del Trkanja počasi izginja ...

Življenje v vasi se je spremenilo

S kamenjem posuto in z grmičevjem preraščeno in neprijazno je področje med reko Bregalnico in osogovskimi planinami, kjer leži Trkanje. Le drobica si tod najde ožgano in porumenelo travo, ki jo že dolgo ni namočil dež.

Vas Trkanje se je še pred desetletji dvigala precej više pod zaobljene vrhove osogovskih planin, v zadnjih delih pa stari predel vasi na hribu počasi in vztrajno izginja. Na novi del vasi spodaj so Trkanjci najbolj ponosni, stari del pa je priča njihovega življenja v preteklosti in je zato še toliko bolj zanimiv. Starinsko podoba je nekoliko spremenila ozka asfaltna cesta, ob kateri so še kamnite ograde, ki radovednim pogledom zastirajo celovitejši pogled na dvorišča hiš, izza katerih je slišati meketanje koz in ovac. Na cesti pa se brezbržno sprehajajo pujski.

Novo Trkanje pa raste vse hitreje, odkar so na njihova polja speljali vodo iz bližnje akumulacije. Okoli 1400 ljudi živi v tej vasi, ki spada v občino Kočani.

Pred dobrimi petnaistimi leti so na njihovih poljih prvič posadili in poželi riž in od takrat naprej se življenje izboljšuje.

Dobra tretjina vaščanov so kooperanti tamkajšnje zadruge Galeb. Poleg riža proizvajajo še v večjih količinah fižol, sadje in

zelenjavo. Najbolje imajo urejene proizvodjalne odnose s kmeti prav pri pridelovanju riža. Zadruga jim priskrbi seme in zaščitna sredstva. Skupno pridelajo okoli 4000 ton riža, ki ga nato luščijo in pakirajo v svoji tovarni. Od tu prihaja na tržišče kot kočanski riž.

Veliko starejša in tradicionalnejša kot proizvodnja riža je v Trkanju ovčereja. Kmetje imajo

uporabili odpadke, ki nastanejo ob luščenju riža. V čistilna sredstva mešajo predelane riževse luščine, in tako so prvi v Jugoslaviji, ki so jih koristno vnovčili.

Zadnja leta so na območju zadruge odkrili vrele tople vode, in okoli 24 hektarjev rastlinjakov že poskusno ogrevajo s to vodo, s katero so nadomestili zelo drago ogrevanje z mazutom. Vseh možnosti za izkoriščanje tople

Trkanjci že več stoletij slovijo po svoji gostoljubnosti

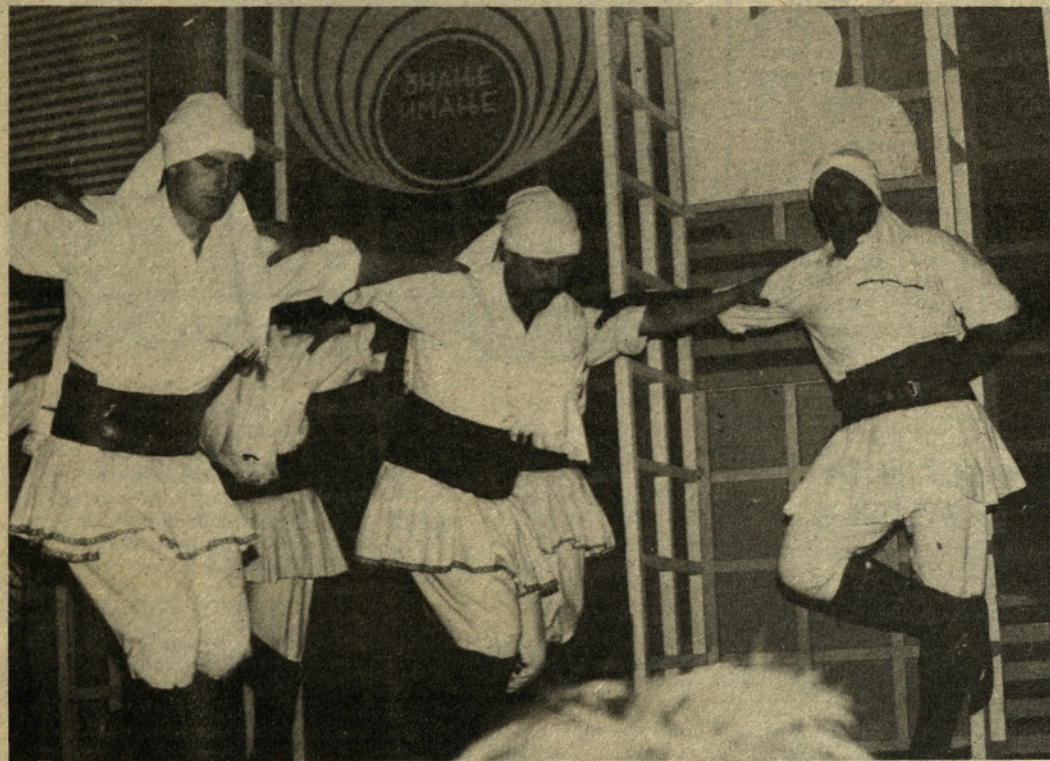
O tem pripoveduje tudi legenda, ki je povezana z nastankom imena te vasi. Pred turškim vdorom na Balkan so vaščani vsako leto organizirali za njihov vaški praznik (slavu) teke. Na ta tekmovanja so povabili ljudi iz sosednjih vasi in tako so tekmovali v teku in konjskih dirkah, kar v njihovem jeziku pomeni, da so »trkali«. Tako je vas dobila značilno ime, gostoljubnost pa jim je prav tako še ostala do današnjih dni in kot kaže jo tudi izredno dobro ohranjajo. Da to drži, smo se prepirali tudi mi.

okoli pet tisoč ovac, zadruga pa okoli tri tisoč. Zadnja leta dokaj uspešno izvažajo jagnječe meso predvsem v Italijo, ki je, kot pravijo, zelo zahteven kupec.

Devize, ki so jih s tem prislužili, so naložili predvsem v izgradnjo tovarne detergentov, ki so jo letos novembra slavnostno odprli. V zadrugi so namreč vrsto let razmišljali, kako bi koristno

vode še zdaleč niso izkoristili, in pravijo, da bi bile to tudi velike možnosti v medsebojnem sodelovanju kočanske in žalske občine, zlasti pri proizvodnji in prometu z zgodnjo zelenjavo, ki jo v zimskih mesecih povsod primanjkuje. Morda bomo v kratkem iz teh rastlinjakov dobili njihovo zelenjavo tudi k nam.

Marijana Nutek

Ritem makedonskih narodnih je »dvignil« večino prisotnih v dvorani kulturnega doma

movih. Trkanjci so bili organizatorji televizijske oddaje Znanje — imanje. Poleg tega so nam pokazali še kopico zanimivosti iz njihovega vsakdanjega življenja.

Trije dnevi so bili komaj, da smo vsaj približno spoznali njihovo življenje. Dvorana kulturnega doma je bila nabito polna ob

Za srečanje so domače ženske pripravile razstavo ročnih del. Po obsegu so prednjačile domačinke, ki so tudi prikazale, kako pod njihovimi spretnimi prsti nastajajo ročna dela. Še vedno najraje delajo skupaj. Obdržal se je star običaj, da se v dolgih zimskih večerih zberejo po domovih in

srečanjem. Zato so se predstavniki občine Kočani, kamor spada krajevna skupnost Trkanje, s predstavniki žalske občine pogovarjali o možnostih gospodarskega sodelovanja, ki bi bilo možno na različnih področjih, medtem ko do sedaj pravzaprav ni bilo nobenih stikov.

Iztok Hari:

BIL SEM EDEN PRVIH ČLANOV TOK MEGA

Pred dobrimi petimi leti, potem ko se je vrnil s začasnega dela v Nemčiji, je Izток Hari skupaj z danes že pokojnim Nikom Žavskim odprl tiskarsko delavnico v Podlogu. Združila sta delo, denar in znanje, po težavah v začetku pa sta že kaj kmalu postavila za svoje stroje tudi prve delavce.

1980 sta ob solastnika delavnice sodelovala pri ustanovitvi Hmezdovne TOK Mega in se med prvimi tudi vključila v zadrugo. S pomočjo njenih delavcev in pa lastnega sovlaganja sta se tudi preselila v sodobne prostore v Novem Celju.

Danes vodi papirno galanterijo,

kot je uradni naziv delavcev, Izток Hari sam, pri delu in organizaciji pa mu pomagata še solastnici. Poleg njih delajo še trije zaposleni delavci.

Z novimi prostori se je lastnikom in delavcem izpolnila velika želja. V prihodnje bi radi dokupili še nekaj sodobnejših strojev, povečali obseg proizvodnje in zaposlili več novih moči. Še naprej se bodo tako uspešno vključevali v TOK Mega. Z njimi dobro sodelujejo, preko Mege nabavljajo tudi ves potreben material in sklepajo posle po vsej Sloveniji.

In še nekaj je značilno za to

delavnico za nekdanjo mogočno graščino v Novem Celju: papirna Galanterija Izтока Hari-Judita in Milojka Žavski je pokrovitelj ekipe malega nogometa Aškerčeva

iz Celja; ekipe, ki se lahko pohvali z večkratnim naslovom občinskih prvakov, bili pa so fantje tudi zmagovalci številnih velikih turnirjev.

Iztok Hari z enim izmed sodelavcev za svojim strojem v Novem Celju

PAPIRNA GALANTERIJA
Hari Izток-Judita & Žavski Milojka
NOVO CELJE - 63301 PETROVČE - Tel.: (063) 710-069

IZDELUJEMO V OFSET TEHNIKI:

BLOKE, BROŠURE, PROSPEKTE,
ETIKETE, GARANCIJSKE LISTE, DOPISE,
LETAKE TER VSE VRSTE OBRAZCEV

FOTO — TONICA

ŽALEC
Šlandrov trg (telefon: 710-561)

ŽELI SREČNO IN USPEŠNO NOVO LETO 1985

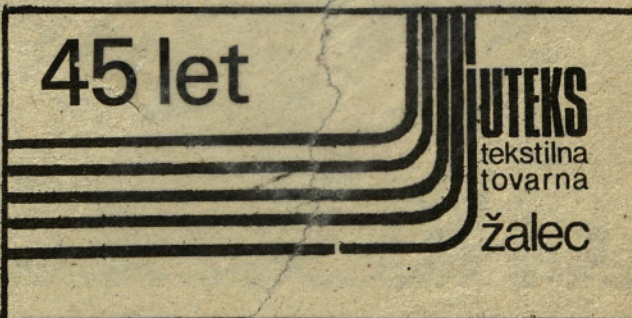
Stranke obvešča, da se s 1. 1. 1985 preseli v nove delovne prostore na Šlandrovem trgu št. 9.

Še vnaprej se priporoča!

Srečanje upokoencev

Konec decembra so delavci Juteksa pripravili srečanje svojih upokoencev. Od vabljenih 108 se je prireditve udeležilo kar 92 povabljenih. Nekdanji delavci, ki so bili nadvse zadovoljni, da so lahko ponovno prestopili vrata Juteksa, so ob tej priložnosti dobili denarno nagrado za minulo delo, obenem pa so jim podarili še camp prikolico. Le-ta bo poslej na voljo samo njim, postavili pa jo bodo v Podčetrtek.

ij

VSEM OBČANOM IN DELOVNIM LJUDEM

SREČNO IN USPEŠNO
NOVO LETO 1985

VSEM DELOVNIM LJUDEM IN OBČANOM TER POSLOVNIM SODELAVCEM

SREČNO 1985

Pionirski kotiček

Novoletne želje

Izvedli smo anketo s sošolci o tem, kaj mislijo o željah v naslednjem letu, kakšna so njihova pričakovanja. kie in kako bodo praznovali novo leto. Takole so nam povedali:

Nataša Košmrlj, 4. a: „Želim si, da v naslednjem letu ne bi bilo več lakote in vojn na svetu ter da bi vsi otroci, črni in beli, živeli v ljubezni in sreči. Sama pa pričakujem, da bom imela lepši uspeh v šoli, saj bodo potem tudi počitnice čudovite. Novo leto bom praznovala doma s starši in sorodniki.“

Ivica Tajnšek, 4. b: „V letu 1985 si želim novo kolo, ker se rada vozim na izlete. Od naslednjega leta pričakujem dober uspeh v šoli. 29. decembra bova z mamico odšli v Podgoro, kjer bomo skupaj s prijatelji praznovali. S teto in stricem bomo odšli v gozd po smreko, doma pa jo bomo okrasili z okraski, ki jih bova naredila z bratrancem.“

Nana Mogu, 4. c: V novem letu si želim, da mi učna snov ne bi delala težav, da bi s sošolci ostali skupaj, da bi bila šolska vrata odprta do 7. ure, da bi bila zdrava in da bi otroci v Afriki ne trpeli lakote. Želim si več sončnih dni in računalnik. Novo leto bom praznovala doma s starši in prijatelji. Gledala bom televizijo in se veselila.“

Aleš Repnik, 3. c: „V naslednjem letu si želim predvsem srečo in zdravja ter da bi lačni otroci dobili dovolj hrane in da bi bil mir na svetu. Novo leto bom praznoval doma.“

Irena Cunk, 8. a: „Ne iščem žalosti, ne sovraštva, želim si le srečo, veselje, mirno in veselo življenje. Brez vojn! To je največja želja nas . . . in za vas. Od naslednjega leta pričakujem boljši učni uspeh, mir v Jugoslaviji, leto brez umorov, želim konec vseh vojn, zaradi katerih nedolžni umirajo in stradajo. Skratka, v novem letu upam na boljše.“

In kje, kako boste praznovali novo leto vsi ostali? Ne vem! Ne vem tudi, kakšne in katere želje imate skrite v srcu. To veste le vi, zato je prav, da je to le vaša skrivnost, kajti nihče ne ve, kaj nas še čaka.

Kulturni dan na drugačen način

Na šoli smo v redni šolski urnik uvedli uro interesnih dejavnosti. Delo vodijo mentorji, potekajo pa istočasno na celi šoli, in sicer ob četrtkih četrto učno uro. Sedaj se lahko tudi vozači uspešno vključujejo v dejavnosti, ki jih zanimajo.

Delo je zelo razgibano in zanimivo, zato smo se odločili, da pripravimo kulturni dan na drugačen način. Povabili smo starše, da bi jim pokazali, kaj vse nas zanima in s čim se ukvarjamo poleg rednega pouka. Pridružili so se nam učenci podružnične šole Letuš. Razdelili smo se po interesnih dejavnosti v skupine in dobesedno zavzeli vse kote v šoli, pa je še zmanjkalo prostora. Saj ni enostavno najti prostor za delo cele vrste dejavnosti, kot so: pravljica, lutkovna, folklorna, filmska vzgoja, moderni plesi in vrsta drugih dejavnosti. Oglasil se je tudi šolski radio, uredniški odbor pa je ob koncu dela že razdelil posebno številko šolskega glasila. Starši so hodili iz prostora v prostor in si ogledovali delo skupin. Ta kulturni dan je bil za vse zelo zanimiv. Le redki so bili tisti starši, ki ta dan niso mogli priti v šolo. Po končanem delu smo učenci odšli domov; starši pa so ostali na roditeljskem sestanku.

Nataša Prislán,
OŠ Braslovče

MOJ PRVI IZDELEK

Nekega dne sva se z Lukom odločila, da bova izdelala ladjo. Na to misel sva prišla, ko sva v prodajalni zagledala lepo ladjo. Že naslednji dan sva kupila material in pričela z delom. Najprej sva si ogledala posamezne dele. Zlepila sva jih, kot je bilo v načrtu, preden pa sva sestavila trup, je trajalo kar precej časa. Nato sva se lotila kabine. Sestavljanje je bilo zelo zapleteno, toda uspelo nama je. Na vrsti so bili jambori. Te sva kaj kmalu sestavila. Ko je bila ladja narejena, sva jo polakirala in prebarvala. Tako sva odnesla v Lukovo sobo in je sedaj za okras. Je zelo lepa. Aleš Novak,
OŠ Zalec

RUBRIKA MLADIH

KO BRUC ŠTUDENT POSTANE . . .

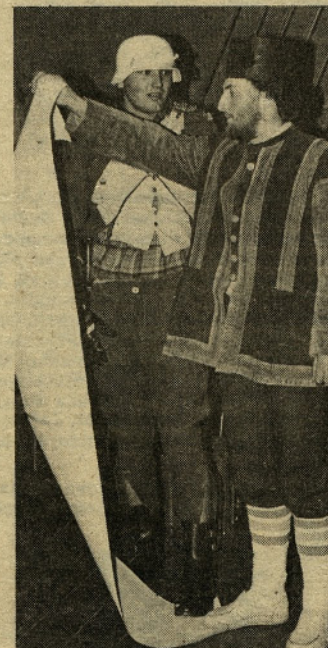
Člani osnovne organizacije Kluba študentov iz Žalca so konec decembra v prostorih Name organizirali tradicionalno brucovanje. Gre za prireditve, na kateri »stare bajte« vsako leto sprejmejo v svoje vrste bodoče študente. A postati študent ni kar tako!

Dokler so bili še bruci, jim je bil še prostor čisto posebej odmerjen

O tem, ali bo bruc lahko prišel med »stare bajte«, je odločalo zeleno omizje na čelu z zelenim carjem

Obtožnica je bila dolga in huda, a našlo se je nekaj tistih, ki so menili, da bo moč iz brucov še kaj narediti

In za zaključek — da bodo uspešni študentje in dobre »stare bajte« še napitek modrosti

Tekst in foto:
Irena Jelen

VESTI IZ ŠOLE

NADE CILENŠEK GRIŽE

Učenci so ob 40-letnici smrti Nade Cilenšek obiskali Kandrše na Moravškem, kjer je 24. 12. 1944 pod okupatorjevimi streli padla prvoborka Nada Cilenšek, po kateri se šola tudi imenuje. Na kraju, kjer je padla, so zasadili brezo in izvedli kratek kulturni program. Pot jih je vodila na Urh pri Ljubljani, kjer so se poklonili žrtvam belogardističnega terorja, ustavili pa so se tudi v Gramozni jami in se poklonili ustreljenim talcem.

MUHASTA REKA

Muhasta reka je pritekla po travniku in se namkrat skila pod zemljo. Ljudje so kar računsko gledali, ko so jo sli mimo. Namkrat je nastala globoka luknja, ki je povzela reko. Ljudje so tej luknji rekli poživalnik (ponor, poživalnik). Reko Ponikvo pa so preimenovali v Bekleničico.

BRATOV JUHART ŠEMPETER

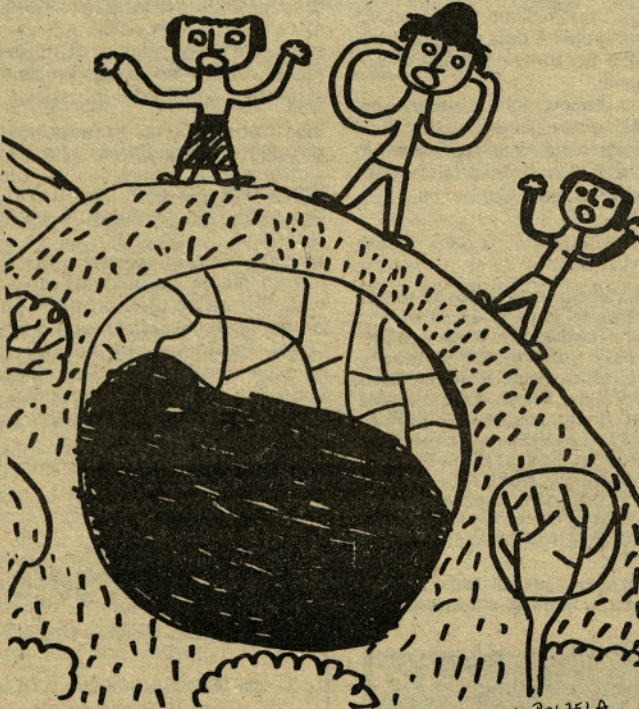
Počastili smo dan republike in 10-letnico šole z otvoritvijo prizidka šole. Po svečanem kulturnem programu ter otvoritvi prizidka smo v novi avli šole odkrili relief bratov Juhart. Ob tej priložnosti so bili naši cibani sprejeti med pionirje, SIP pa nam je podaril barvni televizor z daljinskim upravljanjem in računalnik.

V Sempetru je bila tudi otvoritev obnovljene stavbe krajevne skupnosti, v kateri imajo sedež vse organizacije in društva v kraju. V njej imajo prostor tudi taborniki oddela Bistre Savinje iz Sempetra.

Literati — dopisniki smo izdali 1. številko glasila Naša misel. Izšla je kot posebna številka ob obletnici šole in ob otvoritvi novega prizidka. V njem smo predstavili šolo in krajevno skupnost. Likovni krožek pa je glasilo opremil z ilustracijami.

VERE ŠLANDER POLZELA

V petek, 9. novembra, je bilo v Slovenj Gradcu regijsko tekmovalje GMS — Slovenska ljudska glasbila. Tega tekmovalja se je udeležila tudi tričlanska ekipa naše šole, dosegla je lep uspeh, saj se je uvrstila na prvo mesto in se tako udeležila polfinalnega tekmovalja v Mariboru. 24. novembra. Ekipa pa se bo z mentorico ogledala tudi finalni kviz v Cankarjevem domu.

MARCO CILEJ POLZELA

Srečno dragi
mladi prijatelji,
pa obilo
dobrih ocen

IZ NAŠIH KRAJEVNIH SKUPNOSTI

Žalec

S srečanjem starejših krajanov, ki ga je v začetku decembra organizirala krajevna organizacija Rdečega križa, se je letos začelo praznovanje praznika krajevnih skupnosti Žalec.

Na srečanju so krajanom, ki so stari nad sedemdeset let, podelili priložnostna darila, malčki iz

Vrsta prireditev ob prazniku

vzgojno-varstvenega zavoda, učenci osnovne šole Peter Sprajc-Jur in glasbene šole pa so pripravili kulturni program.

V počastitev praznika se je zvrstilo še vrsta prireditev, kot je turnir v malem nogometu, turnir v karateju, kegljaško tekmovanje, šahovski turnir, streljanje z zračno puško in kvali-

fikacijski plesni turnir v standardnih in latinsko-ameriških plesih ter tekmovanje harmonikarjev.

Praznovanje pa se bo zaključilo 27. decembra s slavnostno sejo krajevnih skupnosti in družbenopolitičnih organizacij Žalca, ki letos praznuje dvajseto obletnico.

Najstarejši krajan Anton Privošnik prejema priložnostno darilo, ki mu ga je v imenu krajevnih organizacij Rdečega križa izročila Marija Krampser

Foto: L. Korber

Braslovče

Odločili so se za napredek kraja

Konec novembra so se krajanje Braslovč na referendumu odločili za podaljšanje krajevnega samoprispevka. Na 12 referendumskih mestih je bila udeležba 94-odstotna, za referendum pa je glasovalo 68,67 odstotka volilcev.

Na posameznih referendumskih mestih so za samoprispevek glasovali takole: Braslovče (68,96), Podvrh I. (81,48), Dobrovlje (69,66), Parižlje (65,75), Kamenče (68,14), Male Braslovče (66,66), Podvrh II. (73,77), Zgornje Gorče (54,22), Polče (97,37), Topovlje (77,02), Presarje (79,75) in Spodnje Gorče (42,22 odstotka).

Podaljšani samoprispevek bodo plačevali 5 let in zbrali nekaj več kot 20 milijonov dinarjev. Največ bodo namenili za ureditev telefonskega omrežja, ureditev parka pri mrliški veži s parkiriščem, otroško igrišče v Parižljah, kanalizacijo v Braslovčah, javno razsvetlavo po vaseh, posodobitev cest v Srednjem Podvrhu in na Dobrovljah ter še za nekatera druga manjša komunalna dela.

V podaljšanem samoprispevku bodo zaposleni iz delovnega razmerja plačevali odstotek in pol od osebnega dohodka, prav tako obrtniki od osebnega dohodka, isti odstotek upokojeanci, ki imajo pokojnino, višjo od 13 tisoč dinarjev mesečno, in kmetje pet odstotkov od katastrskega dohodka, od dohodka tudi lastniki gozdov pri poseku lesa in lastniki zemljišč, ki imajo več kot 2050 din letnega katastrskega dohodka.

T. TAVČAR

Zlata poroka zakoncev Turnšek

Zadnji teden novembra sta Franc in Marija Turnšek iz Podvrha praznovala 50 let skupnega življenja. Oče Franc se je rodil 1910. leta na domačiji, kjer živa še danes; mati Marija je eno leto mlajša, pridožila pa se je iz Sevnice. Oba izhajata iz kmečkih družin in sta bila že kot otroka vajena trdega dela, tako da jima to tudi pozneje ni delalo težav. Spoznala sta se ko je petnajstletna Marija prišla obirat hmelj. Iz poznanstva je vzniklo prijateljstvo, nato ljubezen, ki ju je nekaj let pozneje povezala za vse življenje. V zakonu se jima je rodilo sedem otrok, danes pa

živijo še Franc, Marija in Karli, ki skupaj z očetom gospodarja na kmetiji. Skupaj so zgradili nov hlev in hišo.

Kot sta ob našem obisku povedala, sta s svojim življenjem zadovoljna, kljub temu da je bilo polno trdega dela in odrekanih. Imata dobre otroke, ki se med seboj in z njima dobro razumejo in se imajo radi. Želita si samo, da bi bil mir. Za njun praznik so se doma zbrali vsi njuni. Na sliki: Tako sta zlatoporočca Franc in Marija nazdravila zlati poroki

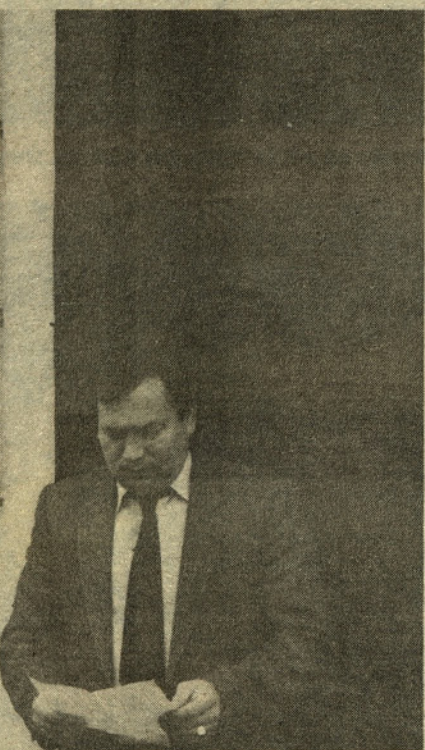
Tekst in foto: TONE TAVČAR

Sempeter

Obnovili dom krajevnih skupnosti

Za dan republike so v Šempetru poleg prizidka k šoli odprli v zgradbi krajevnih skupnosti obnovljene prostore ter jih predali v uporabo družbenopolitičnim organizacijam in nekaterim društvom, ki prostorov do sedaj niso imele. Na krajišlovosti je govoril predsednik sveta KS Sempeter Viki Čilenšek (na sliki) in poudaril, da so zgradbo popolnoma obnovili ter da so za to porabili 2 milijona dinarjev, velik del pa so prispevale tudi nekatere delovne organizacije.

T. TAVČAR

T. TAVČAR

Prebold

Krvodajalska akcija

Že vrsto let organizira krajevna organizacija RK Prebold v sodelovanju s celjsko bolnišnico oz. z oddelkom za transfuzijo v Tekstilni tovarni Prebold krvodajalsko akcijo. Letos je bila prva akcija v juliju, druga pa 12. decembra. Na slednji se je akcije

udeležilo 160 krvodajalcev. Ponovno se je izkazalo, da ta humanitarna akcija vedno naleti na odmev in da ljudje zavestno stopajo med krvodajalce ter s tem pomagajo sočloveku.

D. Naraglav

Še bolj usposobiti ljudi za nego bolnika na domu

Že pred dobrimi 125-imi leti je na bojišču v Italiji vzniknila misel o nujenju prve pomoči ranjenim vojakom. Pa ni ostalo le pri ideji, temveč so že takrat ustanovili posebno humanitarno organizacijo. Iz nje pa je rasel in se razvijal današnji Rdeči križ. Le-ta slavi letos 40-letnico obnove, ta jubilej pa so delavci žalske občinske organizacije združili z vsilino programsko skupščino.

Prireditev je bila sredi novembra v prostorih doma SLO v Žalcu. Na njej so udeleženci ocenili delo v preteklih štirih letih, potrdili program za naslednje obdobje, izvolili novo vodstvo občinske organizacije, ob koncu pa podelili priznanja najzaslužnejšim aktivistom ter poslušali krajiški kulturni program.

Ko so ocenjevali delo v minulih letih, so ugotavljali, da je število članov Rdečega križa v žalski občini doseglo število 9954 oziroma da je v zadnjih letih naraslo za 39 %. Kljub številnim pokazateljem pa delo še ni povsod zaživelo, še zlasti v krajevnih skupnostih Tabor. Tam si ravno sedaj prizadevajo za ponovno organiziranje krajevnega odbora Rdečega križa.

„Organizirano nudenje prve pomoči je porodilo današnjo organizacijo, hkrati pa še vedno ostaja ena temeljnih dejavnosti organizacije Rdečega križa,“ je nadaljeval predsednik Jože Čehovin v svojem govoru. In dodal, da so v zadnjih letih delavci občinske organizacije v sodelovanju z delavci zdravstvene službe organizirali 10-, 20- in 80-urne tečaje prve medicinske pomoči. Skupno se jih je udeležilo preko 2600 občanov. Kljub tej razme-

roma visoki številki pa ugotavljajo, da število tečajnikov, zlasti na 10-urnih predavanjih za voznike motornih vozil, upada. 20- in 80-urni tečaji pa so namenjeni v glavnem pripadnikom civilne zaščite v delovnih organizacijah in v krajevnih skupnostih.

Poleg nudenja prve medicinske pomoči sodi med naloge aktivistov Rdečega križa organiziranje krvodajalskih akcij. Poprečno so jih organizirali po dvanajst vsako leto, nanje pa je prišlo po 1550 do 1600 krvodajalcev. Poleg njih pa je to življenjsko važno tekočino darovalo še približno 300 naših občanov po delovnih organizacijah v Celju in v Titovem Velenju.

Zadovoljivi so tudi rezultati na področju solidarnosti in socialne dejavnosti. Od leta 80 pa do danes so zbrali 145 ton starega papirja, 10 ton raznih oblačil in obutve, kar je prišlo še kako prav zlasti občanom z nižjimi dohodki, članom Društva invalidov, socialnim službam na osnovnih šolah in drugim. Še zlasti pa je ob nizanju teh podatkov Jože Čehovin pohvalil delo mladih članov Rdečega križa, brez katerih pravzaprav ni minila nobena akcija in ki uspešno delujejo na vseh osnovnih in tudi na podružničnih šolah.

Poleg teh področij so na skupščini ocenili še področje zdravstvene vzgoje. Predavanja so bila namenjena tako otrokom kot odraslim, največkrat pa so obravnavali problem zdrave prehrane, alkoholizma, narkomanije, bolezni srca in druga področja. Med zastavljenimi nalogami so predvideli tudi 18-urne tečaje domače nege bolnikov in

poškodovancev, vendar niso uspeli. V razpravi je bilo kasneje ravno to področje še posebej omenjeno in rečeno, da bi na terenu morali imeti več strokovno usposobljenih ljudi, ki bi lahko negovali bolnika oziroma poškodovanca na domu. Poleg tega pa je predstavnik Zdravstvenega doma menil, da bi vsaka delovna organizacija in krajevna skupnost morala imeti ekipo ljudi,

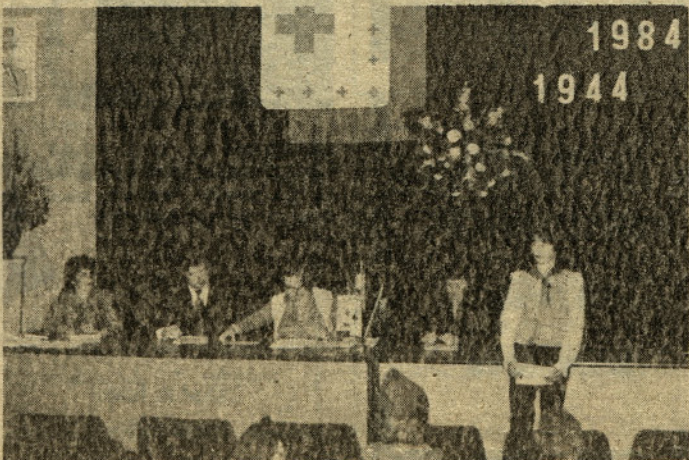
ki bi lahko nudili prvo medicinsko pomoč ob vsakem trnetku. Podobna oblika dela se je namreč marsikje po Sloveniji že uspešno uveljavila.

Na koncu so udeleženci skupščine izvolili še novo vodstvo občinske organizacije Rdečega križa, za predsednika pa ponovno predlagali Jožeta Čehovina.

Irena Jelen

Med krajiškim kulturnim programom, v katerem so sodelovali mladi člani Rdečega križa ter pevci Savinjskega okteta, je predsednik občinske organizacije podelil priznanja dolgoletnim aktivistom. Prejeli so jih: Ana Babič, Griže; Janez Gukjati, Polzela; Jože Čehovin, Žalec; Marija Golavšek, Sešče; Helena Goršek, Gotovlje; Mara Hirci, Prebold; Ivan Jezernik, Gotovlje; Štefka Kaudik, Žalec; Pepca Kuret, Žalec; Adolf Miklavc, Polzela; Marija Očepek, Griže; Justič Pečnik, Griže; Marija Pečnik, Petrovč; Ilona Pfeifer, Polzela; Marija Pfeifer, Polzela; Jakob Piki, Gotovlje; Fanika Plečko, Vransko; Marica Poteko, Sešče; Hilda Premik, Griže; Pepca Ramšak, Griže; Katarina Randi, Sešče; Neža Ribič, Griže; Valentin Rom, Liboje; Antonia Sitar, Žalec; Justina Šmit, Sešče; Nežika Toplak, Liboje; Berta Valter, Žalec; Kati Kallope, Griže; Ivan Kadivnik, Žalec; Dragica Goršek, Griže; Verica Petkovič, Žalec in Mici Travner, Letuš.

Za dolgoletno sodelovanje pa so priznanje prejeli tudi delavci Zdravstvenega doma iz Žalca in Sekretariata za ljudsko obrambo.

Vinska gora

Srečanje skupščin

V Vinski gori sta se na tretjem zasedanju sestali skupščini komisij za šport in rekreacijo KS Vinska gora in Prebolda. Tudi letošnji rezultati so za obe krajevni skupnosti spodbudni in uspešni.

KS Prebold je za to dejavnost prejela tudi Bloudkovo plaketo.

Predsednik komisije pri KS Vinska gora Ivan Vodusek je odprl zasedanje in poudaril, da se v desetih sekcijah ukvarja s športom in rekreacijo polovica krajanov. Njihov največji problem pa je pomanjkanje ustreznega pokritega športnega objekta. Sicer pa so v Vinski gori opravili več kot 2700 udarniških ur pri urejanju smučišča, športnega parka in

izdelavi teptalnega stroja. Ponosni pa so tudi na drugo mesto v akciji „Iščemo najboljšo vaško krajevno skupnost v športu in rekreaciji“.

Adi Vidmajer pa je predstavil delo in načrte njihove komisije, ki je v podobnem tekmovanju ponovno dosegla prvo mesto. V KS Prebold se s športom in rekreacijo ukvarja namreč 60 odstotkov krajanov.

Na koncu skupščine pa so sprejeli še program dela za naslednje leto, ki je zelo obsežen in pester.

Posnetek je z zasedanja skupščine v Vinski gori

PRIJETNO IN POCENI

Silvestrovanje

v domu pod REŠKO PLANINO.

Če se še niste odločili, a bi kljub temu radi preživeli najdaljšo noč v letu v prijetnem planinskem ambientu, lahko pridete v dom pod Reško planino, kjer bodo za vas poskrbeli preboldski planinci.

Pravijo, da so planinci odprti src, pridite in se prepričajte.

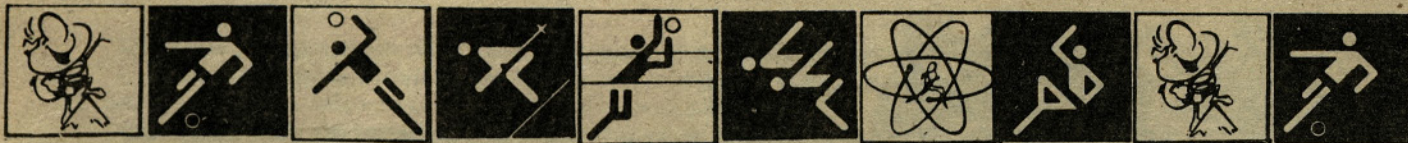
GASILSKO DRUŠTVO GRAJSKA VAS

VABI NA VESELO

Silvestrovanje

V DOMU KRAJANOV GOMILSKO

ZABAVAL VAS BO ANSAMBEL VESELI HMELJARJI

Podelitev Bloudkove plakete KS Prebold

V Novi Gorici je bilo pred praznikom republike dvajseta jubilejna podelitev Bloudkovih priznanj. V veliki dvorani novogoriškega kulturnega doma, ki je bila do zadnjega kotička napolnjena z udeleženci te velike športne manifestacije, pa so častno mesto zasedali tudi predstavniki komisij za šport in rekreacijo KS Prebold. Zbranim je najprej spregovoril predsednik skupščine Nova Gorica Danilo Bašin. Nagrajencem, številnim gostom in občinstvu pa je nato spregovoril predsednik Telesno-

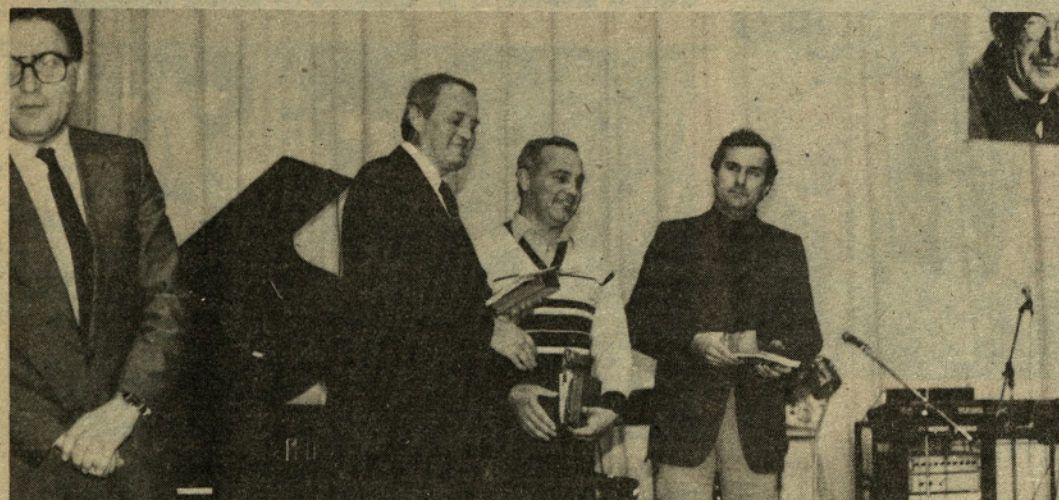
kulturne skupnosti Slovenije in predsednik odbora za podeljevanje priznanj Stanka Bloudka Tone Florjančič, ki je slavljenec-dobitnikom nagrad in plaket tudi prvi čestital.

Podelitev Bloudkove plakete KS Prebold oz. komisiji za šport in rekreacijo je nedvomno še dokaz več, da je delo na področju telesne kulture v Preboldu resno, uspešno in ustvarjalno. Nedvomno pa gre pri tej podelitvi tudi za obvezo, da s takšnim delom tudi nadaljujejo. Deset telesnokulturnih organizacij in še

nekaj drugih, ki v svoje programe vnašajo akcije s področja telesne kulture, pa je nedvomno garancija, da tako tudi bo. Trikratna zaporedna osvojitev prvega mesta v tekmovalstvu „Izbiramo najboljšo KS v športni rekreaciji“ in sedaj še Bloudkova plaketa uvrščajo KS Prebold med najuspešnejše KS na področju telesne kulture in rekreacije v Jugoslaviji.

Cestitkam ob podelitvi Bloudkove plakete se pridružuje tudi uredništvo Savinjskega občana.

— DAR —

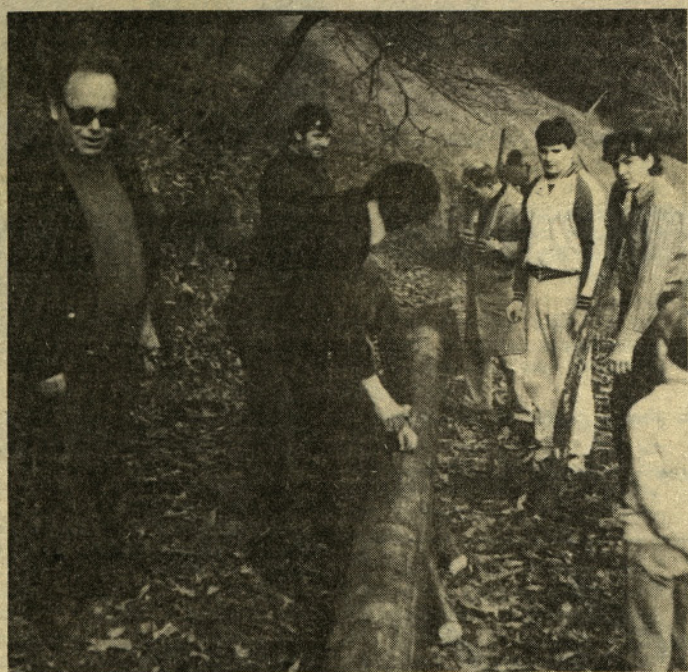

Adi Vidmajer, predsednik komisije za šport in rekreacijo v KS Prebold, sprejema čestitke in plaketo od predsednika Telesnokulturne skupnosti Toneta Florjančiča.

VELIKO PROSTOVLJNEGA DELA

Prizadevnim delavcem Smučarskega kluba Braslovče—Andraž se bo po nekajletnih prizadevanjih uresničila velika želja. Namreč h kraju gre izgradnja 70 metrske skakalnice, ki leži v vzhodu Dobrovelj nad jezerom. Otvoritev, ki bo 27. januarja prihodnje leto, bodo združili z državnim prvenstvom za starejše mladince in medklubskim turnirjem za člane.

Predsednik kluba nam je ob obisku povedal, da so v glavnem vsa dela pri izgradnji skakalnice opravili udarniško. Načrte za skakalnico sta izdelala ing. Alojz Jevšenak in Vladimir Bras. Sredstva je v največji meri prispevala Telesna kulturna skupnost občine Žalec, na pomoč pa so jim prisločile tudi nekatere OZD. Zemljišče pa jim je brezplačno odstopil lastnik Bošnjak. jk

Šolski šport — ŠSD

V zadnjih letih sta v središču reformnih dogajanj tekmovalni in rekreacijski šport, katerima je bila dodana tudi telesna vzgoja in šolski šport ali šolska športna društva. To je tudi logično in nujno, kajti šola postaja odprta ustanova z mnogimi možnostmi uspešnega sodelovanja na različnih področjih dela.

Prav v tem času se pojavljajo težave radi pomanjkanja kadrov, ki naj bi uspešno sodelovali v izvenšolski dejavnosti (ŠSD). To pa pomeni, da si bo treba bolj prizadevati in sistemsko reševati vprašanje pomanjkanja kadrov, potrebnih za množični in kakovostni šport v šoli, KS — občini.

Obseg dela v šolskem športnem društvu že prerašča moči učiteljev telesne vzgoje (programi), zato pričakujemo od vseh, ki želijo novih uspehov v

množičnosti in tekmovalnem športu, da bodo kar najbolje sodelovali s šolo in ŠSD. To pa je pogoj za naslednjo fazo uspešnega razvoja šolskega športa in uspešno uveljavljanje programa, ki si ga zastavljamo v občini za leto 1985, kakor tudi naslednje srednjeročno obdobje.

Ne smemo pa pozabiti, da je dejavnost učencev v ŠSD neposredno povezana tudi preko samoupravnega dela. V šoli — ŠSD je prav v tem času potrebno zavestno in usmerjeno ustvarjati delovne situacije, pri katerih učenci sodelujejo in se srečujejo tudi s posledicami svojih pobud in odločitev.

Šolsko športno društvo lahko s pestro dejavnostjo bogati učence s pomembnimi prvinami samoupravnega kulture vse dotlej, dokler je društvo resnična organizacija učencev pod ustreznim strokov-

nim in mentorskim vodstvom.

Zato se ne sme zgoditi, da bi v športni organizaciji učencev zaradi ozkih ali celo klubaških interesov posameznih članov zapostavili samoupravljanje (s katerim si že pri učencih pridobimo dobre organizatorje in bodoče funkcionarje telesno-kulturnih organizacij), množično vadbo (kamor lahko vključimo vse učence, glede na njihove želje, interese), tekmovalni šport (kjer so vključeni učenci, ki želijo tekmovali in so pripravljeni več časa posvetiti vadbi — treningu).

Glede na pomembnost ŠSD se bomo v naši občini morali še bolj zavzeti, da bodo ŠSD resnično temelji pri nadaljnjem razvoju mladega človeka v delavca, športnika in branitelja naše socialistične domovine.

ADI VIDMAJER

**ZLATAR IN JUVELIR
IVAN KRAGL
ŽALEC**

Želi srečno in uspešno 1985

hkrati pa vas vabi, da do 31. decembra letos izkoristite

10% — ni novoletni popust

Vsakega kupca pa do takrat čaka tudi presenečenje.

Se priporoča!

INVALIDI TEKMOVALI

Komisija za šport in rekreacijo pri Društvu invalidov občine Žalec je ob dnevu invalidov in v počastitev dneva republike pripravila pokalno tekmovalstvo invalidov v kegljanju, streljanju in šahu. Nastopilo je več kot 160 tekmovalcev koroške, zasavske in savinjske regije.

V borbenih kegljaških igrah je prvo mesto osvojila ekipa iz Slovenj Gradca, medtem ko je domače društvo invalidov osvojilo tretje mesto.

V streljanju z zračno puško so se izkazali strelci iz Titovega Velenja, drugo mesto je osvojila ekipa Hrastnika in tretje ekipa Laškega. Ekipa Žalca je osvojila s 494 krogi peto mesto.

V šahu je zmagala ekipa Slovenj Gradca, druga je bila ekipa Raven na Koroškem in tretja ekipa Žalca.

Najboljše ekipe so dobile pokale, ostale pa diplome. Še posebno je treba pohvaliti izvedbo tekmovalij, t.j. domače društvo invalidov, ki je bilo tokratni organizator tekmovalij, predsednik Franc Ribič pa je obljubil, da se bodo naslednje leto, ko bodo pripravili igre invalidov ob 15-letnici Društva invalidov Žalec, še bolj izkazali.

J. G.

USPEŠNI MLADI KARATEISTI

V začetku decembra je bilo v Žalcu, v telovadnici Delavske univerze prvenstvo v karateju za pionirje celjske regije, katerega se je udeležilo 29 tekmovalcev iz Karate sekcije Celje, Ingrada Celje, Oplotnice in Žalca. Pionirji so tekmovali v katah ekipno in posamično. Največ uspeha so imeli žalski pionirji, ki so osvojili več prvih mest in sicer: **Ekipno:** 1. ekipa Žalca v sestavi **Branko Cimperman, Drago Šinik in Simon Breznikar**. Druga ekipa Žalca je zasedla tretje mesto in sicer v sestavi: **Nedeljko Bikič, Frenki Štamol in Ivi Durakovič**. Tudi pri pionirskih je zmagala ekipa Žalca v sestavi: **Natalija Dolar, Samanta Miheljak in Andreja Babič**.

Zelo uspešni so bili posamezniki: **Branko Cimperman**, ki je zasedel v svoji kategoriji prvo mesto, **Nedeljko Bikič** pa četrto, pri pionirskih pa je **Natalija Dolar** osvojila prvo mesto, **Andrej Babič** drugo, **Samanta Miheljak** pa tretje. Pri mlajših pionirjih se je **Simon Breznikar** uvrstil na peto mesto, **Damir Vrbanič** na šesto in **Zdenko Bikič** na deseto mesto.

Vsi prvotvrščeni so se 15. decembra udeležili republiškega prvenstva v Črnučah pri Ljubljani. V hudi konkurenci je Branko Cimperman med 51 tekmovalci zasedel odlično 4. mesto, Damir Vrbanič pa je med 61. tekmovalci osvojil osmo mesto pri mlajših pionirjih. Ekipno so Branko Cimperman, Drago Šinik in Simon Breznikar osvojili med 14 ekipami odlično peto mesto.

HMEZAD V PRVI REPUBLIŠKI LIGI

Osmega in devetega decembra so se odvijali na obnovenem kegljišču v Žalcu kvalifikacijski boji za vstop v prvo republiško kegljaško ligo. V zadnjem delu tekmovalja se je ekipa Hmezada uvrstila v enotno republiško ligo.

Končni vrstni red: 1. Hmezad 10, 2. Branik 11, 3. Proletarec 11, Fužinar 12, 5. Rudar 16 negativnih točk.

Izletnik Celje

TOZD TURISTIČNA AGENCIJA

Poslovalnica ŽALEC

sporoča cenjenim strankam, da ima v prodaji:

- programe za **ZIMO / POMLAD 84/85** — morje, zdravilišča, planine;
- programe za **SMUČANJE 84/85** v domovini in v tujini:

— EKSKLUZIVNO

- **SMUČANJE NA KANINU** / apartmani v KANINSKI VASII
- **ISOLA 2000** — 6-dnevna smuka z ogledom NICE, MONACA, MONTE CARLA — ugodne cene —

— SKI — BOOM

- **ROGLA, GOLTE, KOPE, CELJSKA KOČA** za posameznike v času šolskih počitnic vsak dan od 12. do 27. januarja 1985 in v času ugodne ZIMSKE SEZONE vsako soboto in nedeljo — **ZELO UGODNE CENE**, ki vključujejo prevoz, smučarsko karto in enolončnico, ter za zaključene skupine najmanj 45 oseb!

- **POTOVANJA V TUJINO:** EGIPET, TURČIJA, MALTA, PARIS, LONDON, ŠPANJA, MOSKVA in še kam!

Cenjene stranke obveščamo, da prodajamo vse vrste programov vseh ostalih agencij, avio vozovnice za domači in mednarodni promet, železniške vozovnice ter spalnice, organiziramo ekskurzije za zaključene skupine ter sprejemamo naročila za avtobusne prevoze.

**VSEM POSLOVNIM SODELAVCEM IN OBČANOM
ŽELIMO USPEŠNO NOVO LETO**

ter se priporočamo še za nadaljnje sodelovanje!

VAŠA AGENCIJA:
IZLETNIK ŽALEC

SIGMA

SIGMA — gradbeni elementi
in montaža ZABUKOVICA, p. o.

Komisija za delovna razmerja

vabi

k sodelovanju delavce za opravljanje del in nalog

1. vodenja skladiščno nabavne službe
2. več KV ključavničarjev
3. več KV kleparjev
4. več KV varilcev

Pogoji:

Pod 1 se zahteva srednješolska izobrazba ekonomske ali komercialne smeri in tri leta delovnih izkušenj;

Pod 2, 3 in 4 se zahteva poklicna šola ustrezne smeri in dve leti delovnih izkušenj.

Osebnih dohodki so v skladu s samoupravnim sporazumom o skupnih osnovah in merilih za razporeditev čistega dohodka in sredstev za osebne dohodke SIGME Zabukovica.

Pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev naj kandidati pošljejo v 15 dneh od objave na naslov:

SIGMA — gradbeni elementi in montaža Zabukovica, Zabukovica 87, 63302 GRIZE.

ZAHVALA

Ob bridki izgubi dragerega moža,
očeta in starega očeta

Ivana Posedela

se iskreno zahvaljujemo za vsa izrečena in pisna sožalja, vsem darovalcem vencev in cvetja ter za tako številno spremstvo na njegovi zadnji poti. Hvala lovcem, gasilcem, pevcom, govornikom ter kolektivu Tovarne nogavic Polzela in Garanta. Hvala sosedom Čremožnikom, Drobeževim, Penclovim in Brinskim za pomoč v težkih trenutkih. Hvala duhovniku za opravljen obred ter doktor Cukjatiču za vso pozornost in zdravljenje.

Žalujoci: žena Kristina, hčerka Silva in sin Ivo z družinama

ZAHVALA

ob mnogo prerani izgubi naše ljubljene hčerke, sestre in tete

Anice Vašl

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste tako množično prihajali v hišo žalosti, nam prinašali tolažbo in vence in tako krasili njen mrtvaški oder, nam izražali sožalje. Hvala kolektivu Tovarne nogavic Polzela, njenim sodelavkam in sodelavcem za njihovo globoko sočustvovanje. Hvala Gasilskemu društvu Ločica za pomoč v teh težkih trenutkih, hvala tudi gasilcem iz Tovarne nogavic Polzela, Garanta in Parizelj za spremstvo na njeni zadnji poti. Hvala župniku Vidensku in kaplanu Jožetu za spremstvo in lepo opravljen pogrebni obred. Hvala govornikom Tovarne nogavic in Gasilskega društva Ločica. Prav posebnja hvala moškemu pevskemu zboru Svobode Polzela za ganljivo petje na domu in ob grobu. Hvala še enkrat vsem skupaj.

Žalujoci vsi njeni

DA NE POZABIMO

Ob jubileju rdečega križa

Ob jubileju RK se danes ne bi ustavljali ob ozdravišču za ranjene in bolne vojake, ki je bilo ustanovljeno pod okriljem RK leta 1915, temveč ob letu 1935, ko je bilo v Žalcu ustanovljeno društvo RK pod vodstvom dr. Martina Hermana. Uspešnost društva potrjuje srebrna medalja in diploma, ki jo je glavni odbor RK Beograd podelil predsedniku dr. Hermanu leta 1940. Takoj po osvoboditvi je vodil pripravilni odbor za ustanovitev enote RK dr. Ado Ločniškar, ki je že pred vojno deloval v RK. Ustanovni občni zbor je bil 1. februarja 1946, za predsednika pa je bil izvoljen dr. Ločniškar, ki je to funkcijo opravljal vse do leta 1955.

Kronika enote RK, kot se je organizacija na začetku imenovala, prikazuje kaj pestro dejavnost. Že takoj leta 1946 so pripravili prvi samaritanski tečaj, danes bi temu rekli tečaj prve pomoči, kateremu so potem sledili novi in tako postali stalna oblika dela. Za razne humanitarne akcije (prispevek socialno šibkim, prispevek socialnemu fondu OF in AFZ) so že leta 1946 odigrali Pesem s ceste, v režiji Štoklja, takoj nato pa so pripravili še igro Cviček za pečko. Čisti dobiček obeh iger so namenili dijaški kuhinji, nabavi šolskih knjig za revne učence, za ureditev ambulante, za podporo starim revežem in za pomoč Albaniji. Vse od začetka so prirejali tedne RK, razdeljevali pa so tudi „ameriško pomoč“.

Tudi v naslednjih letih so organizirali razne tedne: matere in otroka, tuberkuloze, čistoče. Zbirali so prispevke za dom RK v Ljubljani in razdeljevali socialne pomoči, materinski posvetovalnici so podarili sanitetni material, AFZ-ju pa blago za izdelovanje copat za revne učence. Leta 1948 je enota RK zahtevala od KLO, da je treba čimprej poskrbeti za kanalizacijo v trgu, za gradnjo ceste in vodovoda. Tega leta je prosvetni aktiv uprizoril Celjske grofe, čisti dobiček v višini 5.000 din pa je bil namenjen socialno šibkim. Za požrtvovalno delo v RK je bila tega leta javno pohvaljena Fani Pravič.

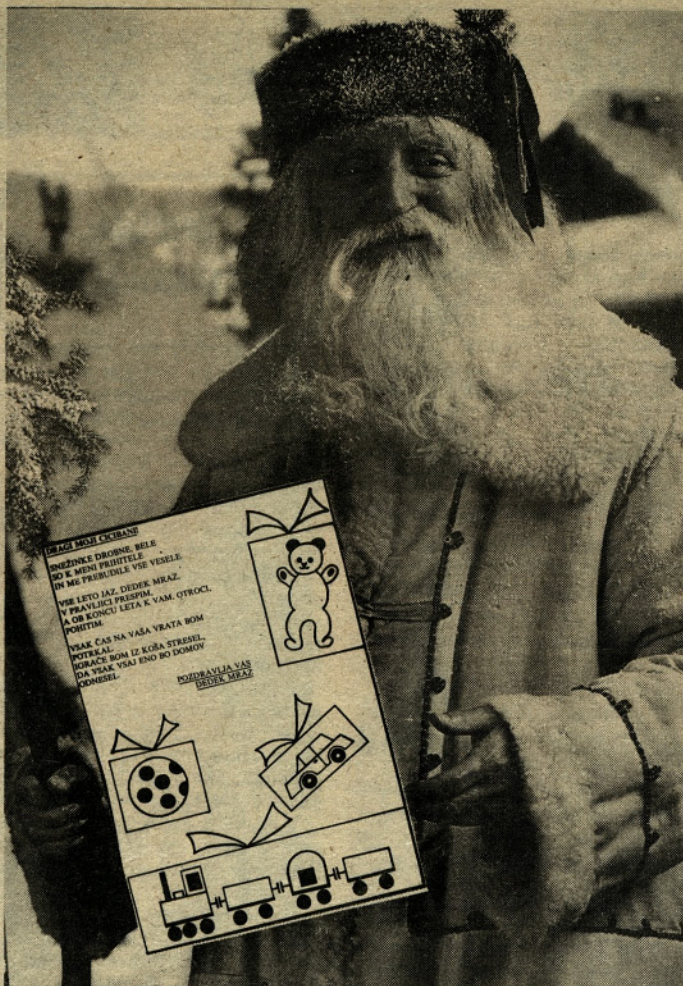
Leta 1949 so podmladkarji RK zbirali pečke, bučnice in drugo seme, sodelovali so pri izvedbi Novoletne jelke, pomagali pri razdeljevanju hrane in uredili so ambulantno. V letu 1950 so člani enote RK pripravili dan miru, v materinski posvetovalnici pa so pripravili enodnevni tečaj o negi in prehrani dojenčkov. Tega leta je delovala enota RK tudi v Gotovljah, Olga Pivc pa je bila delegatka enote Žalec in Gotovlje v okrajnem odboru RK Celje.

Leta 1951 je bilo že od 687 volilcev iz Žalca včlanjenih v RK kar 479 volilcev. Največji uspeh je bil dosežen v Kovinskem podjetju v Žalcu, kjer se je število članov povečalo od treh kar na 36. Tega leta se omenja tudi društvo Prijatelji otrok. Na občnem zboru so tega leta sklenili, da je treba poleg zdravstvene prosvete posvetiti vso pozornost tudi narodni obrambi. Tega leta se je v Žalcu urejala kanalizacija, pri kateri so pomagali člani RK. Leta 1952 in še naslednja leta je bil organiziran Cvetlični dan, izkupiček od cvetlic so namenili socialnim podporam.

Leta 1953 je zaslediti prve priprave na krvodajalske akcije, dr. Ločniškar pa je na terenu predaval o pomenu krvodajalstva. Istega leta je pevski zbor Svobode Žalec priredil v korist RK uspešni pevski koncert.

To je le del aktivnosti članov RK, ki so vseskozi delovali pod vodstvom neutrudnih predsednikov. Dr. Ločniškarju je sledil Herman Dranc, njemu dr. Jože Rasiewietz, pa zopet dr. Ločniškar. Med prizadevnimi aktivisti pa je bila Antonija Zajc izvoljena za častnega člana OORK.

—fj

PROGRAM NOVOLETNIH PRIREDITEV

Društva prijateljev mladine so pripravila programe za otroke v krajevnih skupnostih, ki bodo v času od 23. do 29. decembra, nanje pa bodo opozarjala vabila in plakati.

V Žalcu bo novoletni program potekal na prireditvenem prostoru pri osnovni šoli po naslednjem razporedu:

PONEDELJEK, 24. december:

- ob 16. uri prihod dedka Mraza
- ob 16.30 ura pravljic (v vrtcu)
- risanke (na prireditvenem prostoru)

TOREK, 25. december:

- ob 16. uri prihod dedka Mraza
- ob 16.30 igrice POZREŠNI LEV (v telovadnici)

SREDA, 26. december:

- ob 16. uri prihod dedka Mraza
- ob 16.15 igrice DOMAČA NALOGA NA POTEPU (v telovadnici)

ČETRTEK, 27. december:

- od 9.00 do 10.00 obdaritev otrok VVZ (v telovadnici)
- ob 16.00 prihod dedka Mraza
- ob 16.15 obdaritev predšolskih otrok (v telovadnici)

PETEK, 28. december:

- ob 16. uri prihod dedka Mraza, nato risanke in filmi na prireditvenem prostoru.

Otroci iz ostalih krajev občine: pridružite se malčkom na prireditvah v Žalcu, kamor ste vsi prisrčno vabljeni!

FOTOKRONIKA

Za slavnostno otvoritev nove Hmezadove mlekarne v Arji vasi so med drugim pripravili tudi razstavo likovnih del Milana Sema iz Braslovč, ki je zaposlen v tej delovni organizaciji.

Prizadevni člani smučarskega kluba Prebold so pred dnevom republike pripravili v avli OŠ Slavko Slander Prebold že svoj šesti smučarski sejem nove in rabljene smučarske opreme. Kot vsa leta nazaj, je tudi letošnji sejem pokazal, da potreba po njem ostaja, saj je še kako dobrodošel zlasti za doraščajočo mladino, ki si na ta način ceneje izmenja opremo. Po drugi strani pa organizacija tovrstnega sejma prinese nekaj prepotrebni sredstev za delovanje kluba. Letos je na sejmu od trgovskih organizacij sodelovala Nama Levec in pa nekaj zasebnikov.

Delavska univerza Žalec pripravlja za letošnjo zimo vrsto predavanj in tečajev. Na Polzeli se je pred dnevi končal tečaj šivanja in krojenja, ki je trajal 70 ur, zanj pa je bilo treba odšteti 4600 dinarjev. Tečaj na Polzeli je vodila Vera Zajal, obiskovalo pa ga je 21 žena in deklet.

T. TAVČAR

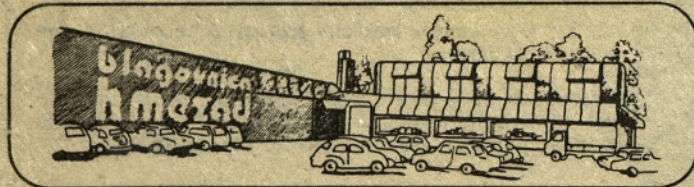

V času, ko postane narava pravni hladilnik in se tudi nadležne muhe odselijo, nastopi čas domačih kolin, ki so veljale včasih, sedaj pa zopet, za velik domač praznik. Čeprav so cene živih prašičev že precej visoke, si ga vsi, ki to zmorejo in imajo možnost za to, privoščijo. Če je vzrejen doma in hranjen po starih receptih, vemo, da je meso mnogo okusnejše kot tisto, ki ga kupujemo pri mesarju.

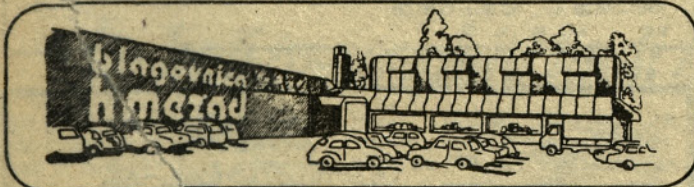
Na posnetku je pogled na zadnje dejanje domačega ščetinarja ko mu slačijo kožo. Ob takšnem opraviilu radi rečejo: „Kožo bodo pri Koteksu dobili, mi pa se bomo z mesom mastili.“

TONE TAVČAR

danes še Hmezad Notranja trgovina Žalec

Od 1. 1. 1985 Hmezad Agrina Žalec

Vaš preskrbovalec Hmezad Agrina Žalec

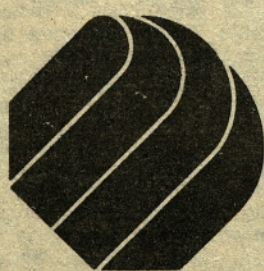

TOZD Veleprodaja
TOZD Maloprodaja
TOZD Transport
TOZD Sadeks
TOZD Mega
TOZD Skupne službe

SOZD

Hmezad
AGRINA
ŽALEC

MIERX
25

Vsem
svojim
potrošnikom
Srečno
novo leto
1985

ALI STE VEDELI?

Da je bilo v Žalcu smučanje znano že takoj po prvi svetovni vojni! Smuči so izdelovali v kolarski delavnici pri Kočevarju, z njimi pa so uživali domači in sosedovi kratko-hlačniki.

PRODAJNI CENTER

LEVEC

RAZPRODAJA OPUŠČENIH PRODAJNIH PROGRAMOV:

- ženski plašči in kostimi
- moške vetrovke
- obleke

ZNIŽANJE CEN OD 20—40 %
od 15. decembra 1984 do 31. januarja 1985

nama

PRODAJNI CENTER

LEVEC